Yaşasın Türk ve Kürt halklarının birliği!
Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük!

Herbıjî yekıtî ya gel ên Tırk û Kurd!
Jı Partî Komınîst Turkı'ra azadî!

İŞÇİNİN SESİ

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin

Yıl:5, Sayı:89–90
1 Nisan 1978

Kanlı faşist saldırılara, faşist tırmanışa karşı:

İLK UYARI!

Faşist katiller 16 martta 6 ilerici öğrenciyi katlettiler. Bombalarla saldırdılar. Hızlarını alamayıp makinalılarla taradılar. Polis olaydan sonra ortaya çıktı. Oysa, ilerici polislerimizin örgütü POL-DER açıkladı ki olayı 8 gün öncesinden bildirmişlerdi., önlem alınmasını istemişlerdi Ama yetkililer önlem almadılar!

1 Mayıs'tan bu yana bu en yığınsal katliam bardağı taşıran damla oldu. İşçi sınıfımızın devrimci sendikası DİSK, 20 mart Pazartesi günü için sabah iki saatlik genel grev çağırdı. Tüm ilerici ve demokratik kuruluşların da desteğiyle genel grev genel halk direnişine dönüştü. Başta fabrikalar, adliyesinden okuluna tüm yurdumuz direniş alanı oldu. Eyleme yurdun dört bir bucağından 1 milyonu aşkın işçi, emekçi, genç katıldı. Üretim iki saat durdu. Gençler, öğrenciler sokaklara çıktılar. Öğretmenler, memurlar işi bıraktılar. Belediye işçileri, şöförler araçlarıyla yolları kestiler. Elektrik, su kesildi.

Bu grev ve direnişle işçi sınıfımız, emekçi halkımız faşist tırmanışa, onun kökü kökeni emperyalizme ve tekellere küçük bir uyarı yaptı. Bu uyarıdan, faşist tehlike karşısında ellerini kollarını kavuşturup oturan, "sağa da sola da" gevezeliği yapan hükümete de ters çıktı. Örgütlü gücün, devrimci eylemin neler yapabileceği, boş gevezeliğe ve "komisyoncu" yanaşıma üstünlüğü bir kez daha kanıtlandı.

Genel grev ve direniş, hem eylem sırasında hem de eylemden sonra çok şeyler öğretti. Özellikle hükümetin başındaki sağ sosyal demokrat yöneticilerin tepki ve tavırları halkın gözünü iyice açtı. Ecevit "tarihsel"(!) bir konuşma yaptı, eylemi "yasa dışı" niteledi. DİSK hakkında soruşturma açıldı. Yüzlerce işçi ve genç tutuklandı. Ecevit aynı kararlılıkla faşistlere karşı yürüseydi bugüne değin binlerce faşist en başta Türkeş tutuklu olurdu. Sokak ortasında bombalarla adam öldürüyorlar. İşkence yapıyorlar. Türkeş Mussolini rolünü oynuyor, "büyük" yürüyüşler çağırıyor. Ecevit kalkıp DİSK eylemine

Arkası 7. Sayfada

Türkiye Komünist Partisi MK'nin 17 Mart 1978 günlemeli çağrısı:

Gün eylem günüdür!

Faşist saldırı üsteliyor. Faşist Türkeş'in, MHP'nin komandoları, kontr-gerillacılar, halkın, gençliğin üzerine kudurmuşcasına saldırıyorlar. Kurşun yağdırıyor, kan döküyorlar. Bunların arkasında Amerikan emperyalizmi, CIA ve işbirlikçi, tekelci burjuvazi var.

Gerici-faşist karması hükümetin düşmesinden bu yana durmayan, daha da yoğunlaşan faşist saldırıların en son, kanlı halkası İstanbul'daki 16 mart kırımı oldu. Bütün bu saldırı ve provokasyonların amacı, işçi sınıfına, ilerici güçlere göz dağı vermek, gerici faşist güçlerin ele geçirdikleri konumları zorbalıkla tutmak, orduyu halkın üzerine sürmektir. Türünlerin açığa vurduğu gibi Şili benzeri faşist bir darbeye ortam hazırlamaktır.

Suçlular ortadadır. Kimlikleri bellidir. Daha o gün faşistlerin kurşunladığı gençler yerde alkanlar içinde yatarken hükümet başının eli kanlı Türkeşlerle, Demirellerle, yıllar boyu faşist saldırıyı örgütleyenlerle toplanması halkın acılarını gözardı etmektir. Hükümet suçlulara hadlerini bildireceğini söylüyor Söz değil eylem gereklidir.

İşçi sınıfı, halkımız, halk düşmanlarından hesap sorulmasını istiyor. Faşist MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır! Tüm MHP'li saylavların dokunulmazlıkları kaldırılmalıdır! Gestapo casusu, emperyalizmin ajanı faşist Türkeş tutuklanmalı, yargılanmalıdır!

TKP, halkın bu istemleri için işçi sınıfını, DİSK'li Türkİş'li, sendikalı, sendikasız tüm işçileri savaş birliğine, genel greve katılmaya çağırıyor. Komünistler, TİP'liler, tüm sosyalistler, CHP'liler, gençler, yurtsever er, assubay ve subaylar, tüm ulusal demokratik güçler, faşist tehlikenin başını ezmek için birleşin! Fabrikalarda üniversitelerde, köyde, kentte yığınsal örgütlü savaş! Mitingler gösterilerle yurt çapında ulusal direniş!... Gün, eylem günüdür!

17 Mart 1978

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

Haydi 1 Mayıs 1978'e

Türkiye işçi sınıfı, halkımız 1 Mayıs 1978'e hazırlanıyor. 1 Mayıs 1978'in bütün 1 Mayıslardan daha görkemli, daha yığınsal geçmesi için sendikalarda, fabrikalarda, tarlalarda yoğun bir çalışma yürütülüyor.

İstanbul'da 48 demokratik yığın örgütü DİSK sendikalar binasında, 1 Mayıs hazırlıklarını görüşmek üzere bir araya geldi. Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve politik durumun bir değerlendirmesinin yapıldığı toplantıda hükümetin tutumuna da değinildi. Ecevit hükümetinin işçi sınıfımızın, halkımızın istemlerine sırt çevirip, emperyalizmin, işbirlikçi-tekelci burjuvazinin çıkarlarına yöneldiği belirtildi.

Toplantıda bir konuşma yapan DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar, 1 Mayıs çalışmalarının işçi sınıfı hegemonyasında yürütülecek anti-kapitalist, anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleye büyük katkıları olacağını belirtti. Fehmi Işıklar 1 Mayıs 1978'in geçen 1 Mayıslardan daha görkemli olmak zorunda bulunduğunu söyleyerek, "Bu, Türkiye devrimci hareketinin gelişiminin ve etkinlik kazanmasının doğal bir zorunluluğudur" dedi.

1Mayıs bu yıl yalnızca İstanbul'da kutlanmıyor. Anadolu'nun 3 büyük işçi yatağı, İzmir, Adana ve Diyarbakır da 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyor.

İzmir'de DİSK İzmir Bölge Temsilciliği çevresinde kenetlenen tüm ilerici, demokrat kişi ve kuruluşlar 1 Mayıs hazırlık çalışmalarına katılıyor. Ege bölgesindeki 1 Mayıs çalışmalarını yürütmek üzere 1 Mayıs Ege Bölge Komitesi kuruldu. Propaganda, ajitasyon işlerini yürütecek, dış ilişkileri düzenleyecek bürolar oluşturuldu.

Geçtiğimiz günlerde toplanan DİSK 3. Bölge Temsilciler Kurulu'nda bir konuşma yapan DİSK 3. Bölge Temsilcisi Cemal Kıral, Bölge Komitesi'ne bağlı olarak fabrikalarda, sendikalarda, semtlerde 130 1 Mayıs Komitesi'nin oluşturulduğunu, bunların en kısa zamanda 250'ye çıkarılacağını söyledi. Cemal Kıral, Ege Köy-Der'in köylerde daha şimdiden 50 1 Mayıs Komitesi kurduğunu belirtti.

İşçi sınıfının örgütlenme özgürlüğüne konan yasağın kaldırılması gerektiğini söyleyen Kıral, konuşmasını şöyle sürdürdü:

"İşçi sınıfı ekonomik mücadelede olduğu gibi demokrasi savaşımında da başı çekmektedir. Ve bu görev tarihsel bir görevdir. Bu anlamda 1 Mayıs komitelerinin yapacakları çok iş vardır. Biz, 1 Mayıs komitelerini bir gün için değil, sürekli savaşım içinde olmaya yönelik biçimde kurduk. Bu komiteler aynı zamanda emekçi halkın örgütlü savaşımını da hedeflemektedir."

Savaşkan işçi geleneklerini, halk geleneklerini yaşatan İzmir'in yetiştirdiği bir yiğit işçi önderinin bu sözleri, işçi sınıfımızın tarihsel görevlerinin ne denli bilincinde olduğunu gösteriyor.

BAKIŞ

Ateşle oyun!

Hüseyin Tanır

Ecevit greve açık karşı tavır aldı. Üstelik halka gözdağı vermeye kalkıştı.

Öte yandan hükümetin güvenlik güçleri genel grev sırasında yer yer halka saldırdı, emekçileri, gençleri copladı. Aynı gün faşistlerin İstanbul'da yaptıkları gösteriye ise saldıran bir tek hükümet güvenlik görevlisi çıkmadı. Bu konuya Ecevit'in demecinde de hiç değinilmiyor.

Herşey apaçık ortadadır. Bugün faşistler, MHP, Ülkü Ocakları açık, yasal örgütlerdir. Bu durumda faşistler istedikleri kadar cinayet işlesinler, gençleri bombalayıp, tarasınlar yasal kalacaklar da, işçi sınıfının bu gidişe dur demesi yasa dışı olacak! Halbuki 5 Haziran seçimlerinden önce Ecevit halka hiç de böyle konuşmuyordu.

Ecevit'in bu son tavrı TKP'nin şu uyarısının ne denli haklı olduğunu kanıtladı: "Türkeşçiler devlet mekanizmasında ele geçirdikleri konumlarını yitirmemek ve CHP'yi daha da sağa çekerek onu tekelci burjuvazinin işçi sınıfına, gelişen devrim hareketine karşı vurucu gücü haline getirmek amacıyla yeni tuzaklar kuruyorlar (ATILIM, Şubat 1978)

Halkımız 5 Haziran'da CHP'ye, onun anti-faşist çıkışlarından, halktan yana belgilerinden çıkarak oy verdi. Ama halk verdiği oyu geri almasını bilir. Faşizme karşı halkın kendi yolları, yöntemleri vardır. Bu yöntemler, örneğin bu son genel grev işi boş yüzlerce kararnameden çok daha güçlüdür. Hele şurası hiçbir kez akıldan çıkartılmamalıdır ki, toplumsal gelişimin doğrultusundaki yığınsal halk direnişinin karşısında hiçbir kimse ve hiçbir güç fazla dayanamaz. Ecevit ateşle oynuyor!

Kavga sesleri geliyor

Duvarlarda afiş sonrası kan izleri
Caddelerde şehitlerin kanı durmamış
Parlamentoda sosyal demokrat yüz,
Faşist tonlama
İşçi düşmanı çığlıkları burjuvazinin.

Halk dışarda
artan bir gürültüyle dışarda
Sancağın ardında

Bizim ülkede, analar yas tutmuyor artık
Kanayan yaralarını kucaklayıp
Korkunç bir şefkatle
Sokaklara, kavgaya götürüyorlar.

Bizim ülkede zindanlar
Marks'ı, Lenin'i öğretiyor
Yeşermekte alana.
Belki de en hassas
Hapisteki adamdır.

Laçka be laçkaaa
Bizim ülkede
Meclis-i Mebusan
Yönetemiyorlar kendi düzenlerini.
Ve daha da önemlisi
Dışarda halk
İstemiyor yönetilmek
eskisi gibi

Kavga sesleri geliyor,
Düşman,
Radyosu, kontr-gerillası, parlamentosuyla çökmüş üstüne

Kavga sesleri geliyor
Göğe bayraklar açılıyor bir bir
DGM gitti
MESS dizleri üstünde
Bu burjuvazi kan kusmalı kan
Sıra düzene geliyor.

Kavga sesleri geliyor
Halkımız kavga ederek söylüyor Türküyü
Başarı hergünkü iş gibi
Yenilgi ölüm.

Kavga Sesleri geliyor halkımdan
Gökteki bayrakların en şanlısına
zincirleriyle işçi kolu yapışmıştır
Kızıl bayraktır bu, en yukarda
En genci TKP'mizin
BİLEN Yoldaş gösteriyor
hedefi
Düşmana diz çöktüreceğiz.
Kavga sesleri geliyor halkımdan

Mehmet Ali Kara
Birmingham

Gün eylem günüdür

Emine Engin

İşçi sınıfımızın en bilinçli kesimi metalurji işçileri, işbirlikçi holdingci sermayenin en azılı gerici örgütü MESS'e karşı 8 ay grev boylarında savaştı. Bu üç kuruş-beş kuruş için değildi. Emekle sermaye arasındaki temel çelişkinin, emperyalizm ve işbirlikçi holdingci burjuvazi ile geniş halk yığınları arasındaki çelişkinin atar damarı, odağı bu şanlı grev oldu. Tarihsel grevle tarihsel boyutlarda bir dayanışma sürerken, sağlı "sollu" küçük burjuva sosyalistleri enerjilerini bölücülük yapmaya harcayarak somutta MESS'in yanında yer aldılar. Bunlar şimdi de grevin sonuçlarına burun büküyorlar.

Maden-İş grevinin sonuçlarını salt ekonomik haklar açısından değerlendirirsek, basit bir karşılaştırmayla görürüz ki işçiler istemlerinin büyük çoğunluğunu kazanmışlardır. Grev büyük bir başarıyla bitmiştir. Ama grevi yalnızca bu açıdan değerlendirmek en büyük yanlış olur. Ağaçlardan ormanı görmemek olur. Oysa işin ana yönünü, ormanı, gözden kaçırmamak büyük önem taşıyor.

MESS ne istiyordu? Maden-İş'i yıkmak, işçi sınıfımızın en bilinçli kesimini kucaklayan bu sınıf sendikasını çökertmek istiyordu. Maden-İş'li işçileri geriletince tüm işçi sınıfının, tüm halkımızın elindeki kısıtlı kazanımları, demokratik hakları da bir bir almaya başlayacaktı. Yiğit işçiler greve bu durumu, tüm güçlükleri görerek atıldılar. 8 ay bu bilinçle direndiler. Grev baştan sona politik grev idi. Kazanımlara da en başta bu açıdan bakmak gerekir. Ana halka budur.

Peki, MESS Maden-İş'i yıkabildi mi? MESS bu can alıcı amacına ulaşabildi mi? Tam tersine, Maden-İş yıkılmadığı, çökmediği gibi grevciler savaştan daha da bilenerek, bilinçlenerek çıktılar. Yalnızca grevciler değil, sergilenen bu deneyimle tüm işçi sınıfımızın, halkımızın bilinç düzeyi bir adım ilerledi. Geniş yığınlar, savaşan delikanlı bir işçi sınıfının öncülüğüne güveni tattılar. Bu grev geniş dayanışma halkasıyla UDC'nin tohumlarını en ıssız köşelere dek halkın bilincine ekti. Tüm işçi sınıfımız birliğin, dayanışmanın ve proletarya enternasyonalizminin gücünü gördü. Dostu düşmanı tanıdı. Baş düşmanın gizli açık taktiklerini yaşadı. En güç durumda sırt çevirenleri, sınıf sendikasını içten bölmek isteyenleri, bunların kimin işine yaradığını somut gördü. Değişik sınıfların, değişik kesimlerin tavrını izledi, anladı. Oportünizmin yıkıcılığını, kahpeliğini eylemde en açık gözledi. MESS'e karşı Maden-İş'in grevi bu en önemli açıdan, yalnızca başarıyla değil büyük bir utkuyla bitti.

Maden-İş'in şanlı grevi konusunda ortalığı bulandırmak isteyenler şu sorulara yanıt versinler: MESS Maden-İş'i yıkmak amacıyla yola çıkmıştı. Bu amacına ulaştı mı? Maden-İş'li grevciler bu grevden süklüm püklüm mü yoksa başlar dik, daha bilinçli mi çıktılar? Bu grev ülkemizdeki sınıf ve demokrasi savaşımını ilerletti mi geriletti mi? "Beş istedik dört aldık" gibi demogojilerle kafaları çelmek isteyenler bu sorulara açık yanıt veremeyeceklerdir. Ancak yaşam, pratik açık yanıtlarını dayatıyor. İşçi sınıfımızın yeni şanlı eylemi, bu son genel grev, Maden-İş grevinden kopuk düşünülemez. Genel greve giden yol Maden-İş'in başarı taşlarıyla döşenmiştir. Kıvırtacaklardır. Çünkü Vehbi'nin kerrakesi başkadır. Onlar işçi sınıfını kendi küçük burjuva sosyalizmlerine (sağ olsun, 'sol' olsun) araç yapmak istiyorlar, yapamıyorlar. Bükemedikleri bileği öpüp başa koyacak, "küçük burjuva sosyalistleri olarak namusumuzla şu yiğit işçi sınıfının ardına dizilelim" diyecek mertlikte olamıyorlar. (Olsalar UDC'yi "sorun"(?) yapmazlardı). Çamur atma yoluna gidiyorlar. Böylece de işçi sınıfını ezmek isteyen işbirlikçi holdingci burjuvaziyle ya da reformist uykulara daldırmak isteyen sosyal-demokratlarla aynı safa düşüyorlar. Onları başarı kazanmış gibi gösterip, "hınç" almaya çabalıyorlar.

Bugün Maden-İş üzerinde çevrilmek istenen oyunlar yine yoğunlaşıyor. İşbirlikçi burjuvazi grevden yenik çıkmanın da hıncıyla, saldırılarını artırıyor. Çeşitli taktikler kullanılıyor. Biri, Maden-İş'i doğrudan zayıflatma çabasıdır. Son Ereğli olayları bunu gösterdi. Şükrü Özbayrak'ın yeni sendika kurma girişimleri, Hakkı Öztürk'ün buna katılması. Bu ayak oyunları sökmedi ama kuşkusuz yenileri denenecektir. Sonra, Maden-İş'in şanlı grevini küçümsemeye çalışmak da aynı amaca yöneliktir. Greve dil uzatanlar bu amaca araç oluyorlar. Ancak göremiyorlar ki grev tarihe kurşun kalemle yazılmadı ki silinsin. Grev, tarihe kazındı. Silinemeyecektir.

Ötekl taktik, DİSK'i CHP'nin kuyruğuna takarak sınıf sendikacılığı çizgisinden ayırmak ve DİSK'in belkemiği olan Maden-İş'i de yaratılacak reformizm ortamında boğmaktır. Bu yolda çeşitli "öneriler", girişimler gözleniyor. DİSK-Türk-İş birleşmesi, yani sarı sendikacılığın sınıf sendikacılığını yutması "önerisi" çıktı. DİSK'le Türk-İş içindeki sosyal demokrat sendikaların birleşmesi, yani yine sınıf sendikacılığının yutulması "önerisi" yapıldı. En önemlisi, en tehlikelisi çünkü en inisi olanı, "bugün için en iyi eylem eylemsizliktir" belgisiyle işçi sınıfını CHP'nin kuyruğuna takma girişimidir. Ama işçi sınıfımız bunun da üstesinden gelecektir.

İşçi sınıfımız eylemsiz en ufak bir kazanım elde edebildi mi? Ne alabildiyse savaşarak, şehitler vererek, kanıyla, canıyla aldı. En küçük hakları bile ancak böyle alabilmişken, faşizm canavarına karşı eylemsizlik "önerisinin" ne anlama gelebileceğini anlamak güç değildir. Eylem diye eylemsizlik önerenler, IMF'lerin, NATO'ların, Koçların, Sabancıların kuyruğuna takılıp gidenler, işçi sınıfını da aynı dümen suyuna çekemeyeceklerdir. Bu sınıf, 1 Mayısların, DGM direnişlerinin ve şanlı Maden-İş grevlerinin savaş boylarından geçti de geldi.

Yığınsal devrimci eylem

Necmi Harşit

Türkiye işbirlikçi, holdingci burjuvazisi artık faşizme iştahını saklamıyor. Faşist tehlike her geçen gün artıyor. Ecevit hükümetinin işbaşına gelmesiyle bu tehlike azalmadı, tersine arttı. Öte yandan, işçi sınıfımız faşizm tehlikesine, onun döl yatağı kapitalizme karşı ardıcıl savaşıyor.

Ülkemizin içinde bulunduğu bu somut koşullarda devrimci yığınsal eylemin önemi büyüktür. Bu yığınsal savaşımların da omurgasını işçi sınıfımız, onun öncü müfrezesi Türkiye Komünist Partisi oluşturuyor. Sömürülen yığınları devrimci savaşa çekecek, onu eğitecek, işçi-köylü bağlaşıklığını oluşturacak tek güç işçi sınıfımızdır, onun öncü partisi TKP'dir. Lenin diyor ki: "İşçi sınıfı en temel haklarından yoksun ve çaresizliğe itilmiş çalışan ve sömürülen halk yığınlarını devrimci eyleme çeker. Onlara, devrimci savaşımı öğretir, devrimci eylem için eğitir, çıkış yolunun nerede olduğunu ve kurtuluşa nasıl varılacağını açıklar. İşçi sınıfı onlara yalnızca kelimelerle öğretmez, aynı zamanda eylemle, örnekle, bireysel kahramanların serüvenleriyle ilgili örneklerle değil de politik ve ekonomik istemleri birleştiren devrimci yığın eylemleri örnekleriyle öğretir". (Toplu Yapıtlar. İng. basım. c:19, s:223)

Tekelci burjuvazi bunu görüyor ve işçi sınıfını eylemden alıkoyabilmek için her türlü yöntemi kullanıyor. Onu zayıflatmak, bölmek için her türden karşıdevrimci, bozguncu unsurları işçi sınıfına saldırtıyor. CHP'nin tavrı da bu konuda tekelci burjuvazinin çıkarlarına hizmet ediyor. CHP "bugün, en iyi eylem, eylemsizliktir" diyor. Tüm bu çıkışların birleştiği tek bir nokta var. İşçi sınıfını pasifize etmek, yığınların gittikçe uyanan devrimci bilincini köreltmek. Öte yandan Türkiye somutu dayatıyor. Ülkemizde sosyal-demokrasinin devrimci bilinci köreltmesinin objektif koşulları yoktur. Ve köreltmiyor da. İşçi sınıfımızın son genel grevi bunu açıkça gösteriyor.

Genel grev işçi sınıfının gücünü dosta düşmana gösterdi. Faşizmin ezmenin olanaklı olduğunu bir kez daha kanıtladı. Şimdi hedef, yığınsal eylemlere ağırlık verilmesi, bu dev çıkışı diğerlerinin kovalamasıdır. Klimleri bunu hasıraltı ediyorlar. Örneğin TİP'liler aman faşistler üstümüze saldırmasın diyerek eylemden kaçıyorlar. Gerçekte uyguladıkları politika "en iyi eylem eylemsizliktir." politikasından öteye geçmiyor.

Bir daha yineleyelim. Faşizme karşı savaş yığınsal eylemlerden geçer. İşçi-köylü bağlaşıklığı bu devrimci eylemde, savaş alanlarında kurulur. İşçi sınıfımızın omurgasını oluşturduğu Ulusal Demokratik Cephe'nin kurulması, güçlenmesi bu devrimci yığın savaşlarıyla olur. Türkiye Komünist Partisi'nin Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen şöyle diyor: "UDC bütün halkın, emekçi halkın birliği, başta işçi-köylü bağlaşıklığı temelinde kurulur. Türkiye'de kent orta katmanları ve köylülük büyük bir çoğunluktur. Bu yığın iyi örgütlenir, savaş alanlarına çekilirse başarı sağlanabilir." İşte TKP Genel Sekreteri İ. Bilen başarının yolunu böyle gösteriyor. Faşizm de ancak savaş alanlarında verilecek ustaca örgütlenmiş yığın savaşlarıyla kahredilir.

"Özgürlük Yolu" neyin peşinde

Kürt küçük burjuva aydınlarının yayınladığı Özgürlük Yolu başını aldı gidiyor. Bu gidiş Türkiye halkları üzerinde faşist baskı ve terörün alabildiğine arttığı, faşist cinayet ve provokasyonların yoğunlaştığı bir döneme denk düşüyor. Devrimci durumun olgunlaşmakta olduğu bu dönemde, faşizme ve şovenizme karşı savaşım yaşamsal bir önem kazanıyor. Böylesi bir savaşı omuzlayabileceklerini düşünüyorlarsa, "Özgürlük 'Yolu" cularının kimse elini kolunu bağlamıyor. İşte savaş sürüp gidiyor. Küçük burjuva sosyalistleri ve sosyal-demokrat yöneticiler yadsısalar da, devrimci savaşın başını Türkiye Komünist Partisi çekiyor. Ve TKP bu öncülüğü, hiç kimsenin "iyi niyet"iyle elde etmemiştir.

Özgürlük Yolu'nun Şubat-Mart sayısında, "Ürün'deki Mektup Üzerine" başlıklı yazıda ağza gelen söylenmiş. Burada amacımız bu yazıyı yanıtlamak değil. Çok önemli bir yalancılığı ortaya koymaktır.

Özgürlük Yolu yazarlarından S. Dicleli, Rasim Davaz imzalı bir yazıyı bir kez daha İ. Bilen'e maletmeye kalkıyor. Bunu bile bile, göre göre yapıyor. Türkiye halklarının, özellikle de Kürt halkının savaşımına karşı şövenist bir dille kaleme alınmış bu yazıyı İ. Bilen'e "yükleme" çabası nereden geliyor? Bu konuda İşçinin Sesi olarak, Özgürlük Yolu'na uyarıcı bir mektup gönderip hem yanlışın düzeltilmesini, hem de mektubun yayınlanmasını istemiştik. Yayınlamadılar. Yanıt da verilmedi. Haydi buna, sempatizanlarının gözünde "küçük düşmemek(!)" için uyguladıkları bir politika diyelim. Daha sonra aynı mektup İşçinin Sesi'nde yayınlandı. Gerçek ortaya kondu. Ama nafile! Adam bir yalan tutturmuş, tepe tepe kullanıyor. Soralım bakalım: İ. Bilen'e burjuvazisi, polisi, MAH'ı, MİT'i uğraştı, bir sonuca varamadı. Siz nereye varmak istiyorsunuz? Türkiye işçi sınıfının partisine, onun Lenincі

Arkası 7. Sayfada

UDC ve sosyal demokrasi

Seçkin Kırova

Çelişkiler keskinleştikçe eylemler, savaşım yükseliyor. Saflar daha bir netlik kazanıyor. Bir yanda işçi sınıfının hegemonyasında ulusal demokratik güçlerin birliği, öte yanda işbirlikçi tekelci burjuvazinin gericilik ve faşizm cephesi.

UDC, anti-faşist, anti-emperyalist temelde, geniş halk katmanlarının birliğidir. Bu cephe içinde yer alan güçlerin politik görüşleri, eğilimleri homojen değildir. Ama bu gerçek, hiç de UDC'nin, başı sonu olmayan, disiplinsiz, isteyenin istediği anda aklına geleni yapacağı bir örgüt biçimi olduğunu getirmez. UDC, bir iyi niyet örgütü değil, halkın savaş birliğidir. Buraya giren örgütler ve güçler, işçi sınıfı ile tekelci burjuvazi arasında seçimini yapmış, kurtuluşa ancak işçi sınıfının savaş yolundan ulaşılabileceğini görmüş demektir.

UDC'nin sınıfsal bileşimini daha açık formüle etmek istersek, bu cephenin özü, işçi sınıfı ile geniş köy ve kent orta katmanlarının sınıfsal bağlaşıklığıdır.

Her iki almaşık da ortada: Ya işçi sınıfının sosyalizme açılan ileri demokratik devrim yolu, ya da finans kapitalin faşist diktatörlüğü. Sosyal-demokrasi işte böylesi bir seçenekle karşı karşıya. Ulusal burjuvazinin temsil ettiği, başını çektiği ve somut olarak politik arenaya CHP ile ortaya çıkan bu akım, bu güç bugün en büyük hükümet ortağı.

CHP, bugünkü parlamento çoğunluğunu, seçimlerde halkın karşısına anti-faşist belgilerle ortaya çıkmasına borçludur. Ama bu parti de kendi içinde homojen değil. İçinde, etkin sayılamayacak bir sol kanat ve tekellerle işbirliği yapan bir sağ kanat var. Üst yönetiminin son genel grevde aldığı tutum bu işbirliğinin ne ölçülere vardığını bir kez daha açıkça gösterdi. Bu politika sonucunda da partinin geniş halk yığınları üzerinde etkinliği giderek azalıyor. Tabanı kayıyor.

Bugün işçi sınıfı tek başına bile büyük bir güçtür. Bu sınıfın geniş halk yığınlarıyla birliği ise, ülkede düzeni kökünden değiştirebilecek bir potansiyel güçtür. Bu güç UDC'

Arkası 7. Sayfada

Barış savaşımı

Nasıl demokratik savaşımla sosyalizm savaşı birbirlerine kopmaz bağlarla bağlıysa, barış savaşımıyla, dünya komünizmi için savaşım ve proletarya enternasyonalizmi de öyle bağlıdır. Nasıl demokratik kazanımlar sosyalizm savaşımına daha elverişli koşullar yaratırsa, nasıl demokratik savaşım işçi sınıfı için okul olur ve demokratik özlemleri olan geniş yığınları işçi sınıfı çevresinde toplar, ona ortak savaşlar içinde güven duymaları sağlarsa, uluslararası planda barış savaşımı da bir bakıma böyledir.

Statükocu değil haklı bir barış için savaşım ve bu yolda elde edilen kazanımlar, dünya devrimci güçlerinin savaşına elverişli bir ortam yaratır. Komünizm kuruculuğuyla dünya işçi sınıfının görkemli kalesi Sovyetler Birliği devrimci merkezdir. Barış en başta Sovyetler Birliği'nin ve sosyalist ülkelerin ekonomik, toplumsal ve politik alanda daha da ilerlemeleri, devrimci merkezin güçlenmesi için gerekli bir koşuldur. Emperyalizme karşı savaşan halklar ve kapitalist ülkeler işçi sınıfı için de, barış savaşımı ve yumuşama elverişli koşullar yaratır. Bu nedenlerle haklı barışın en ardıcıl savunucuları, en kararlı barış savaşçıları Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler ve komünistlerdir. Anti-Sovyetizm, anti-komünizm barışseverlikle uyuşmaz. Devrimciler açısından ise, taktik gerekçelerle de olsa proletarya enternasyonalizminden barış savaşımı uğrunda bir damla bile ödün vermek, oportünizm olur.

Barış savaşımıyla proleter enternasyonalizmi nasıl bağlıysa, şovenizm de o denli terstir. Savaş kışkırtıcısı emperyalizmdir. Bu bakımdan şovenizm her zaman için emperyalizmin işine yarar, barış savaşımına zarar verir. Çin bunun en canlı örneğidir. Baş kaldıran büyük han şovenizmiyle barış savaşımının tersliği en açık ortaya çıkıyor. Sonra, Ecevit de başka bir düzeyde ama yine bir örnektir. Kıbrıs'a orduyu "barış" sözleri ardında çıkardı. Ama yaşam şövenizm ile barışın uyumsuzluğunu gösterdi. Ada kana boyandı, bölündü. TKP bunu Kıbrıs çıkartmasının ilk anlarında söyledi.

Bugün Kıbrıs'da askersel bir savaş yok ama gerçek, haklı bir barış da yok. Kıbrıs'ta barış için savaşım sürüyor. Ve bu sa-

Arkası 7. Sayfada

ATILIM köşesi

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Yine baş tehlike (Atılım Mart 1978 sayısından)

Baş tehlike kanla, kurşunla tüm halkın, ilerici güçlerin üzerine yürüyen faşizmdir! Faşizme tırmanışın başını hükümetten düşen AP-MHP, Demireller, Türkeşler çekiyor. Arkalarında Amerikan emperyalistleri vardır.

Olaylar somuttur. Demirellerin karma hükümetleri sırasında, faşist komandolar ve polis 700'ün üstünde yurttaşı vurmuşlar, öldürmüşlerdir. Bu işbirlikçi burjuvazinin halkımıza dayattığı iç savaştır. Bu saldırı gerici, faşist karması hükümet düştükten sonra daha sert ve geniş ölçüler almıştır. Bu somut olay, açık faşist diktatoraya yürüyen çevrelerin taktiğini, amacını sergiliyor. Demireller, faşist Türkeşler devlet aygıtlarında ele geçirdikleri kilit yerlerini vermek istemiyorlar. Yerlerine gelen hükümeti yıpratmak, silâhlı şantajlarla onun gözünü yıldırmak istiyorlar. Ve silâh gücüyle gelip erke oturmak yolundan yürüyorlar.

Türün azılı bir faşisttir. 12 Mart'ın eli kanlı paşalarından biridir. Bugün AP saylavıdır. Meclis'te çıktı, halka, hükümete meydan okudu. Türkiye'de bir Şili benzeri hükümet devirmesinden söz etti. Faşist tehlike böylesinedir. Türün kime, neye dayanıp böylesine halka, ulusa, hükümete, Meclis'e meydan okuyor? Yönetim kuruluna oturtulduğu bankaya! Çıkarlarını savunduğu holdinglere! Ordunun başındaki militarist, NATO'cu generallere! Kontr-gerilla örgütüne! Ve en başta, Amerikan emperyalistlerine, onların ölüm, kırım servisi CIA'ya!

Somut durum budur. Üstelik, Maocular, bozguncular Demirellerin, Türkeşlerin, Türünlerin konumunda yer alıyor. Sallantılı, ikircil, küçük burjuva "sosyalistleri" dedikoduyla uğraşıyor. Hükümet, halk yığınlarının, özellikle işçi sınıfının eylemli direnişlerini körletmek yolundan gidiyor. Savaşı Meclis'in duvarları arasında bırakma "taktiği"ni kullanıyor. Sendikaları, özellikle DİSK'i, bunların savaşımı kör çıkmaza, böylesi bir yola sürmek çabası var.

TKP, bu ters politik tutumlara karşıdır. Bütün halkın, ulusun üstüne yürüyen büyük tehlikeye karşı canlı, somut, aktif savaştan başka, örgütlü savaştan başka çıkar yol yoktur. Örgütlü savaş, yurt çapında, bütün güçler çapında: Ulusal Demokratik Cephe'yi kurmakla olur.

Öğretmenlerimiz birlik ve dayanışmadan yanadır

Öğretmenlerimizin yığınsal örgütü TÖB-DER cadı kazanına çevrilmek isteniyor. Gazioğlu yönetici kliği tarihsel bir sorumsuzlukla İstanbul ve Adana yönetimlerini bundan 6 ay önce görevden almıştı. Sonra çeşitli kereler İstanbul TÖB-DER'e baskınlar düzenledi. Şimdi de İstanbul yöneticilerinin üyeliklerini kaldırdı.

TÖB-DER yönetimi düzmece gerekçelerle "Birlik ve Dayanışma"ya saldırıyor. Böyle yaparak zor koşullar altında, yiğitçe savaş veren öğretmenlerimizin birlik ve dayanışmasını kırmaya çalışıyor. Yalnızca öğretmenlerimizin de değil, onların parçası olduğu demokratik savaşımın birliğini kırmaya yöneliyor. Öğretmenlerin grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar ve can güvenliği uğrundaki savaşımını baltalıyor. Onların işçi sınıfıyla, köylülerle, gençlerle birlikte UDC'de yer almasını engelliyor.

TÖB-DER yönetimi örgüt içinde soyutlanıyor. Bu yönetime oy vermiş öğretmenler bile bugün birlikten, dayanışmadan yana çıkıyor. Söne "özgürlük yolcuları" "demokrasi için birlikçiler" hep eriyip gidiyor. TÖB-DER yönetiminin "hırçınlığı" işte bu gerçekten kaynaklanıyor. Birlik ve dayanışma ruhunun güçlenmesi karşısında tek "yol", "Birlik ve Dayanışma"dan yana öğretmenlerin üyeliğini kaldırmak oluyor. TÖB-DER yönetimi böyle entrikacı bir "yol" tutuyor. Ama bu da çıkar yol değildir. Buna karşı dikilen, ilk elde 10,000 imzalı bir sesleniş vardır. TÖB-DER yönetimi sap gibi kalıyor.

Ülkemizde faşist ve şöven saldırıların gemi azıya aldığı bir dönemde tüm ulusal demokratik güçlerin birliği büyük bir önem taşıyor. Bu birlik içinde de öğretmenlerimizin, tüm engellemelere karşın onurlu bir yeri vardır. Türk-Kürt tüm halkımızın özgürlük savaşımızda öğretmenlerin büyük görevleri vardır. Öğretmenlerimizin bu tarihsel görevleri yerine getirmelerinin yolu TÖB-DER'de birlik ve dayanışmadan geçer.

Dedeman'da savaşım sürüyor

(Ankara muhabirimiz bildiriyor)

Dedeman Oteli, Ankara'da Millet Meclisi'nin karşısına düşer. Tekelci burjuvazinin gizli-kapaklı toplantılar düzenlediği yerlerden biri. İşte yiğit Turizm-İş işçilerinin düzene başkaldırısı burayı da sardı. Geçen yıl Ulus-Roma Oteli'nde grev okulundan geçen hareket, bu kez daha deneyimli, daha uyanık. Geçen grevde işçiler, sarı sendikacılığı ve TİP'li uyuşuk sendikacıları başlarından atarak devrimci sınıf ve kitle sendikacılığına sarılmışlardı. Bu atılımla birlikte işçilerin UDC ve sınıf savaşımı konusunda kafaları [illegible] "Her grev, [illegible] diyor. Burjuvazi, işveren yasası olan, gerici-faşist 13. ve 17. maddelerle karşımıza çıktı. Ne var ki, bizi yıldıramayacak, birlik ve dayanışmamızı bozamayacak. Biz sınıf savaşımının içindeyiz" diyorlar. Turizm-İş eğitim seminerleri de sürüyor. Unutmayalım ki, işçi sınıfının savaşımı ancak kararlı ve bilinçli kadroların ellerinde yükselir.

Dedeman Oteli işçileri kararlılıkla savaşımlarını sürdürüyorlar

ATILIM'a bağış yap!

Batı Berlin'de ÜSYM'yi protesto yürüyüşü

Batı Berlin Türkiye Öğrenci Birliği (TÖB-B) üniversite giriş sınavlarının Avrupa'nın belli merkezlerinde de yapılması için bir kampanya başlattı.

Toplantıda MC hükümetleri döneminde izlenen eğitim politikasını Ecevit hükümetinin artık değiştirmesinin gereği vurgulandı. Üniversite sınavlarının Avrupa'nın belli merkezlerinde de yapılması için yığınsal eylemler yapılması kararı alındı.

Bu kararın bir sonucu olarak geçtiğimiz haftalarda bir protesto yürüyüşü yapıldı. Yürüyüş, Konsolosluğun önünde yapılan gösteriyle sona erdi. Öğrenciler Konsolosluğa toplu bir mektup vererek, sınavların yurt dışında da yapılmasını ve bu istemlerin Eğitim Bakanlığı'na iletilmesini istediler.

Öte yandan TÖB-B, bir açıklama yaparak bu konuda imza kampanyası açacaklarını belirtti ve ilerici kuruluşlarla dayanışmaya çağırdı.

İGD, dünya gençliğinin kopmaz parçasıdır

Geçtiğimiz günlerde Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu kongresi yapıldı. 10. Kongre Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde 130 ülkeden 250 gençlik örgütünün katılımı ile topiandı. Tekelci burjuvazl gerici yasalara karşın İGD'yi dünya gençliği ile kucaklaşmaktan alıkoyamadı.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen DDGF'nin kongresini bir mesajla kutladı. "İlerici Türkiye gençliği Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, topraklarımızdaki saldırı üslerine, gerici-faşist güçlerin saldırılarına, yerli-yabancı tekellerin amansız sömürüsüne karşı savaşıyor. Sosyalist ülkeler gençliğiyle kapitalist ülkelerin demokratik, ilerici gençliğiyle, Afrika, Asya, Latin Amerika'nın ulusal kurtuluş savaşçılarıyla omuz omuza bu kongreye katılıyor. Dünya demokratik gençliğinin kopmaz bir parçası olduğunu kanıtlıyor" dedi.

Gerçekten de İGD her türlü saldırı altında "gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisini yaşama geçiriyor, bu yolda militanca savaşıyor. Militan çıkışlarıyla serpilip güçleniyor. Gençliğimizi yolundan saptırmak isteyen sağlı sollu oportünistler İGD duvarına çarpıyorlar. Genç militanları kahbece kurşunlayan faşisti, Maocusu gençliği yıldıramıyor.

Gençliğin emperyalizme, tekellere, faşizme ve şövenizme karşı savaşı durdurulamaz.

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

BAVYERA TÜRKİYELİ ÖĞRETMENLER DERNEĞİ KURULDU

Bavyera Türkiyeli Öğretmenler Derneği şubat ayında kamuoyuna bir açıklama yaparak derneklerinin kuruluşunu duyurdular. Duyuruda derneğin amaçları özetle şöyle belirtiliyor:

Türkiye toplumunun demokratik gelişmesi yönünde genç kuşakların barış ve halkların dostluğu ruhuyla yetiştirilmelerini amaçlamak. Bu amacı öngören çağdaş, laik ve halktan yana bir eğitim anlayışıyla yurt dışındaki işçi çocuklarımızın eğitim ve öğrenimini sağlamak. Bunun için ilk planda yurt dışında işçi olarak çalışan öğretmenlerimizin göreve atanmaları için çalışmak.

Kuruluş duyurusunda ayrıca fikir özgürlüğünü sınırlayıcı tüm anti-demokratik yasaların kaldırılması; tüm çalışanlara grev ve toplu sözleşmeli sendika kurma hakkının verilmesi isteniyor. Bu amaç ve istemler doğrultusunda BATÖD'ün tüm ilerici kişi ve kuruluşlarla eylem birliğine hazır olduğu belirtiliyor.

MUSTAFA SUPHİLER MÜNİH'TEYDİ!

(Münih muhabirimiz bildiriyor)

"Onbeşleri Anma Komitesi"nin hazırladığı toplantı 26 şubat 1978 pazar günü Münih'te yapıldı. Toplantıya yüzlerce işçimizin yanısıra diğer uluslardan işçiler ve Parti temsilcileri katıldı. Açılış konuşmasında "Onbeşleri Anma Komitesi" temsilcisi, onbeşlerin yaşam yolunu anlattı. Konuşmacının sözleri sık sık "TKP'ye özgürlük!", "Suphiler ölmez", "Bilen Yoldaş çok yaşa!" belgileri ve coşkulu alkışlarla kesildi.

Daha sonra sırayla Alman, Yunanistan ve Şili Komünist Partileri temsilcileri birer konuşma yaptılar.

Programın diğer bölümlerinde ise Ekim Devrimi ile Türkiye işçi sınıfı savaş tarihinden slaytlar gösterildi. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş'a Alman Demokratik Cumhuriyeti'nde "Karl Marks" nişanı verilişini gösteren kısa bir film de "Bilen Yoldaş çok yaşa!" belgisi ve coşkulu alkışlarla karşılandı. Daha sonra, İstanbul'da 1 Mayıs 1977'nin filmi gösterildi. Program onbeşlerin anısına yaraşır bir görkemlilikle sona erdi.

●

DORTMUND İŞÇİ DERNEĞİ'NİN GENEL KURULU TOPLANDI

Dortmund muhabirimiz bildiriyor)

Dortmund İşçi Derneği'nin 26 şubat 1978 günü 6. Olağan Genel Kurulu toplandı. Genel Kurul'a üyelerin dışında çok sayıda konuk ve dinleyici de katıldı. Genel Kurul'a katılan Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri temsilcisi ise Maden-İş'in utkusunun önemini vurguladı. Dortmund'daki işçilerimize gösterdikleri dayanışmadan ötürü teşekkür etti. Yeni seçilen yöneticiler ise eski Yönetim Kurulu gibi proletarya enternasyonalizmi ve proletarya diktatörlüğü ilkelerini kendilerine bayrak edineceklerini bildirdiler.

"TKP'ye özgürlük"

Yurt dışındaki işçilerimiz de Türkiye toplumunun en demokratik istemini yükseltiyorlar.

Stuttgart Muhabirimiz bildiriyor

Federal Almanya'nın Stuttgart kentinde geçtiğimiz ay içinde "Meslek Yasağı Kanunu"nu protesto yürüyüşü yapıldı. Alman Komünist Partisi (DKP)'nin örgütlediği yürüyüşte, ilericilere uygulanan meslek yasaklarının derhal kaldırılması istendi.

Stuttgart'daki işçi ve öğrencilerimiz de bu yığınsal yürüyüşe aktif olarak katıldılar.

Yürüyüş boyunca "Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük!", "Yaşasın Ulusal Demokratik Cephe!", "Yaşasın Maden-İş", "141-142 Kalksın, Özgürlükler Alınsın!", "İleri Demokratik Düzeni Kurmak için İleri!" belgileri atıldı. Bu belgiler kırmızı bez flamalarla taşındı.

Maocular bozguncu yüzlerini yürüyüşte yine ortaya çıkarmak istediler. Mitingi sabote etmek için uğraşları kursaklarında kaldı. İşçilerin kararlı tavrı sonucu başarılı olamadılar.

Dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların bekçisi, en büyük güvencesi, şanlı

Kızıl Orduya Selâm!

"Ben, emekçi halkın bir evlâdı, Sovyet Cumhuriyeti'nin bir yurttaşı olarak, kendime İşçi-Köylü ordusunun savaşçısı adını alıyorum. Rusya ve tüm dünya işçi sınıfı önünde bu ismi onurla taşıyacağıma and içerim...

"İşçi-Köylü hükümetinin ilk emriyle, Sovyet Cumhuriyeti'ni herhangi bir tehlikeye, tüm düşmanlarına karşı savunacağıma, Rusya Sovyet Cumhuriyeti, sosyalizm ve halkların kardeşliği için gücümü ve canımı esirgemeden savaşacağıma and içerim..."

Petrograd 1917-Ekim silâhlı ayaklanmasına katılan birliklerden Kelsgolm Birliği'nin askerleri

Büyük Oktobr Sosyalist Devrimi'ni Lenin ve Bolşevik Partisi önderliğinde, Rusya proletaryası gerçekleştirdi. Tarihin ilk işçi-köylü devleti kuruldu. Kızıl Birlikler, işte bu devrimin silâhlı gücüydü. Bunlar, sayıca az, fakat devrim ateşiyle yanan komünist işçilerden oluşuyordu. Kızıl Birlikler, devrim sonrası kurulan Kızıl Ordu'nun tohumuydu. Lenin, "silâhlı işçiler yeni ordunun embriyonuydular" diyordu.

Lenin'in Devlet ve Devrim yapıtında belirttiği gibi, devrim ancak eski kapitalist devletin, tüm organları, araçlarıyla birlikte temelinden **parçalanmasıyla,** yerine proletarya diktatörlüğünün kurulmasıyla utkuya ulaşabilirdi. Kızıl Ordu işte bu **amaçla,** 23 Şubat 1918'de **kuruldu.**

Kızıl Ordu önceleri gönüllü bir orduydu. İlk gönüllüler Petrograd, Moskova ve Ural işçileriydi. En önde çarpışanları yeni ordunun omurgasını oluşturan komünistlerdi. 100 binlerce komünist, Parti ve devrim için ölüme koştu. 50 bini iç savaşta bu uğurda can verdi.

Yeni ordu, başından beri kurtulmuş bir halkın ruhuyla, demir bir disiplin, fakat komutanlarıyla erleri arasında yoldaşça ilişkiler içinde gelişti, güçlendi.

Emperyalist saldırı kızıştığında Kızıl Ordu'yu daha da güçlendirmek için Nisan 1918'de ülke çapında askerlik hizmeti zorunlu **koşuldu.** Yine işçiler, köylüler yurtlarını ve devrim kazanımlarını savunmak için cepheye koştular. Modern silâhlarla donatılmış, kendilerinden çok güçlü Beyaz Ordular'ı, Antant Orduları'nı yerle bir ettiler. Bu utkunun başlıca nedeni, Kızıl Ordu'nun kurtulmuş, devrim yapmış bir halkın ordusu olmasıydı.

Bolşevik Partisi Kızıl Ordu'nun gelişmesinin her bir adımında belirleyici rol oynadı. En **seçkin üyelerini cepheye yolladı. Ordu içinde örgütlenmeye özel** bir önem verdi. (1920'de Kızıl Ordu içinde 7 bin hücre çalışıyordu). Kızıl Ordu'nun yöneticiliği doğrudan doğruya Parti Merkez Komitesi'ne bağlıydı.

Yeni ordunun komutanları **da** erleri gibi işçi sınıfından, emekçi halktan gelmeydi. S. M. Budonni yoksul bir köylü ailesinden, V. K. Bluçer makinacı, S.S. Vostretsov demirci ustasıydı.

Beyaz Orduların, emperyalist saldırganların kesin yenilgiye uğratılmasından sonra Kızıl Ordu'nun büyük bir bölümü fabrikalarına, köylerine döndüler. Bu kez sosyalizm kuruculuğu savaşına giriştiler. Ancak emperyalizm, genç Sovyet Devleti'nin yakasını yine bırakmadı. Kızıl Ordu, ikinci büyük sınavını gördüğü en deneyimli, en güçlü, en vahşice orduya, Nazi sürülerine karşı verdi.

21 Haziran'ı 22'ye bağlayan 1941 gecesinde kudurmuş Hitler Almanyası, proletaryanın ilk vatanına kahpece saldırdı. Sovyet işçileri, köylüleri, en başta komünistler ve komsomollar, Başkomutan Stalin'in tarihsel çağrısı üzerine silâhları yine omuzlarına aldılar. Büyük Anayurt Savaşı başladı. Bu dönem, Sovyet tarihinin en acılı, en korkunç, fakat en yüce yiğitlik destanlarının yaşandığı bir dönemi oldu. Hitler orduları ilk bir yıl içindeki "yengi"den sonra tüm savaş deneyimlerine ve teknik üstünlüklerine karşın Kızıl Ordu'nun önünde tutunamadı. Sovyet toprakları onlara mezar oldu. Bu uğurda 22 milyon Sovyet evlâdı can verdi.

Faşist sürüleri Sovyet ülkesinden sürüp atan Kızıl Ordu durmadı. Almanya'nın içine fırtına gibi daldı. 8 Mayıs 1945'de orak çekiçli kızıl bayrak Reichstag'ın tepesinde dalgalandı. Böylece hem Hitler faşizmi ezilmiş, hem de bir dizi Doğu Avrupa ülkesi faşizmin ve sömürünün zincirlerinden kurtarılmış oldu.

Polonya, Romanya, Çekoslovakya, Bulgaristan, Macaristan, Arnavutluk ve Yugoslavya halklarının önünde sosyalizm yolu açıldı. Kızıl Ordu askerleri içtikleri andı kanları, canları pahasına tuttular. Enternasyonalist görevlerini yerine getirdiler.

İkinci DÜnya Savaşı'ndan sonra Kızıl Ordu, emperyalistlerin kışkırttığı soğuk savaş döneminde barışın korunmasında kilit bir rol oynadı.

Barışsever Sovyet halkının ordusu tüm dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının en büyük güvencesi Kızıl Ordu enternasyonalist görevlerini bugün de gözünü kırpmadan yerine getiriyor. Macaristan ve Çekoslovakya'daki karşı-devrimci ayaklanmalarına karşı Kızıl Ordu, diğer Varşova Paktı ülkelerinin ordularıyla birlikte emperyalizmin oyununu boşa çıkardı. Günümüzde ise bu görevini ulusal kurtuluş savaşı veren Afrika halklarına güç katarak yerine getiriyor.

Kızıl Ordu, kuruluşu ve ilkeleri açısından emperyalizme, sömürüye karşı savaş veren tüm ülkelerin devrimcileri, komünistleri önünde eşsiz bir örnektir.

Kızıl Ordu, devrimci proletaryanın öz be öz silâhlı savaş gücüdür. Leninci disiplin, yüksek bir politik bilinç, yurtsever ve devrimci ateşle yoğrulan bu ordu, tüm dünya işçi sınıfının ezilen halklarının yenilmez bileği, bükülmez güvencesidir.

Kuruluşunun 60. yıldönümünde Şanlı Kızıl Ordu'ya Selâm!

Kızıl Ordu'da cesaret ve teknoloji bir bütündür

Bir deniz manevrasında Kızıl ordu uçakları ve destroyeri

Kızıl Ordu tankları bir manevra sırasında

"Halk utkunun yaratıcısı, parti ise ruhudur"

Sovyetler Birliği Silâhlı Kuvvetlerinin 60. kuruluş yıldönümü Kremlin'de 22 şubatta yapılan toplantıyla kutlandı. Bu toplantıya Sovyet Savunma Bakanı ve SBKP Merkez Komite Politik Büro üyesi Mareşal Ustinov bir rapor sundu. Aşağıda rapordan bölümler yayınlıyoruz:

(SSCB Halk Temsilcileri Sovyetlerinin günlük gazetesi Izvestia'dan çevrilmiştir.)

Değerli Yoldaşlar,

....

"Bu günde, anayurdumuzun özgürlüğü ve bağımsızlığı için savaşta can vermiş herkesin aydınlık anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Onların ölümsüz eylemleri, her zaman için insanlık, kararlılık, yiğitlik ve utkuya sarsılmaz inancın parlak örnekleri olacaktır".

Yoldaşlar,

"Büyük Oktobr sosyalist devrimi tüm insanlığın gelişme sürecini köklü bir biçimde değiştirdi, Yeni bir çağın — dünyanın devrimci yenilenişi çağının — başlangıcını getirdi. Onun utkusu dünyada ilk sosyalist devletin doğuşunu noktaladı.

"Bilimsel komünizmin kurucuları K. Marks, F. Engels, V.İ. Lenin gördüler ki, işçi sınıfının erki ele geçirmesi, devrilmiş sömürücü sınıfların şiddetli karşı koyuşunu ve uluslararası burjuvazinin utkusal devrimi boğma istemlerini doğrurur. Bu nedenle, partimiz Oktobr ayaklanmasına giderken devrimci silâhlı kuvvetleri önceden hazırladı. Ve yalnızca erki proletaryanın ele geçirmesi için değil, aynı zamanda onun kazanımlarını sonradan korumak için hazırladı.

"1905 yılındaki savaşkan drıyinalar (silâhlı halk çeteleri İ. S.) deneyimini temel alarak parti, proleter devriminin askersel öncülerini oluşturan Kızıl muhafızları yarattı. Bir kez, eski orduda ve deniz kuvvetlerinde propaganda ajitasyon çalışması yürüterek, parti geniş asker ve denizci yığınlarını kendi yanına çekmeyi başardı. İşçi sınıfı, kızıl muhafızlar, devrimci asker ve denizciler, Oktobr günlerinde ve Sovyet iktidarı kurulduktan sonraki ilk aylarda çok büyük rol oynadılar. Ne var ki, bu güçler, tüm iç ve dış karşı devrimin başkaldırdığı, henüz pek güçlenmemiş genç işçi-köylü devletini savunmada yetersizdi. Yeni, dövüş gücü yüksek, disiplinli, düzenli ordu gerekiyordu. 'Sosyalist cumhuriyetin silâhlı savunucusu olmadan yaşayamazdık' diyor Lenin.

"Ve 1918 Şubat'ında Komünist Partisi ve Sovyet hükümeti, halkı sosyalist anayurdu savunmaya çağırdığında, binlerce ve binlerce işçi ve köylü Kızıl Ordu'nun saflarına katıldı. Onun bir halk ordusu olarak, sosyalist tip bir ordu olarak temelleri böyle atıldı.

"Bizim ordumuz akıl almaz ölçüde zor koşullarda doğdu ve güç topladı. Sovyet cumhuriyeti düşman kapitalist kuşatmanın çemberiyle sarılmıştı. Endüstri ve ulaşım pratikte işlemiyordu. Tarım çöküntü içindeydi. Ülkenin çok geniş bir alanında iç savaşın ateşleri parladı. Silâhlı işgal, topraklarımızı birçok yandan sıkıştırıyordu. Ülkenin üzerinde ölümcül tehlike dolaşıyordu. Olmak ya da olmamak — Sovyet iktidarı için soru buydu.

"O çetin günleri anımsarken ordumuzun biyografisinin ilk satırlarını meydan savaşlarında yazan insanları hayranlıkla düşünüyoruz. Onlar devrimin, yiğitlik ve gözükaralık destanı bir savaşın korkusuz askerleriydi. Halk türkülerde, öykülerde ve söylencelerde kızıl savaşçıların yaptıklarını anlata anlata bitiremiyor. Narba ve Iskov'un, Petrograd ve Sarıtsin'in Kahovka ve Perekop'un, Voloçayevka ve Spask'ın yiğitleri, bugün bile bükülmez devrimci ruh, insanlık ve göreve inanç örneğidirler. (Alkışlar).

"Bu salonda iç savaşa katılanlar var. Henüz yeni yaratılmış Kızıl Ordu birliklerinin ve tümenlerinin savaşta ilk adımlarını onlar anımsarlar. O adımlar güç, gerçekten yiğit adımlardı. Kızıl Ordu'nun henüz askersel hareketlerde deneyimi yoktu. Yetişkin yönetim kadroları yoktu, silâhı, mermisi, yiyeceği ve üniforması yoktu. Oysa karşısında beyaz muhafız ordusu ve en güçlü kapitalist devletlerin silâhlı kuvvetleri vardı. Onların eğitimi, tüm gerekli askerleri, subayıyla, generaliyle yönetici kadroları vardı.

"Tüm bunlara karşın yine de bizim ordumuz kazandı (Alkışlar)... Ve de yalnızca kazanmadı, aynı zamanda savaşın ateşlerinden daha güçlü, çelikleşmiş çıktı. Bu utku kazanıldı. Çünkü Kızıl Ordu milyonlarca emekçinin özverili desteğine dayanıyordu. Onun savaşçıları Oktobr'un aydınlık idealinden esinleniyordu. Onu devrimin denenmiş öncüsü — Lenin'in önderliğinde Komünist Partisi yönetiyordu. (Sürekli alkışlar)

"O sancılı yıllarda, partinin önderliğinde yetenekli subaylardan ve politik görevlilerden yetkin bir kuşak yetişti ki aralarında — S.M. Budyonni, K.E Voroşilof, C.M. Kırov, V.V. Kuybişev, M.N. Tuhaçevski, M.V. Frunze ve daha birçok ünlü kumandan ve komiser vardır. (Alkışlar) İç savaşın ateşleri içinde yeni tip bir ordunun örgütlenme biçimi doğrulandı, Sovyet savaş biliminin ve savaş sanatının temelleri kondu ve Silâhlı Kuvvetlerimizin savaşkan gelenekleri doğdu.

"O çetin sınav yıllarında biz yalnız değildik. Öteki ülkelerdeki sınıf kardeşlerimiz Sovyet Cumhuriyeti'ne ve onun ordusuna büyük yardım yaptılar. Onlardan binlercesi Kızıl Ordu saflarında savaştılar. 'Rusya'dan ellerinizi çekin' belgisi altında belirleyici eylemlerle uluslararası işçi sınıfı, kapitalist ülkeler emekçileri karşı devrim güçlerini engellediler, emperyalist işgalcilerin baskısını gerilettiler.

"Dünya emperyalizmine karşı ilk savaş kazanılmıştı. Sovyet halkı, evrensel-tarihsel önem taşıyan görevlere — yeni toplumu, emekçilerin toplumunu, emekçiler için toplumu kurma — başlama olanağı buldu. Bu görevleri yerine getirme savaşımında halk yığınlarının yaratıcı genliği ve kurtulmuş emeğin tükenmez olanakları açıldı.

"Komünist Partisi'nin önderliğinde halkın güçlü istemiyle ve çabalarıyla, ülke yıkımdan çıktı. Yeni toplumsal yapının maddi-teknik temelleri atıldı, toplumsal-politik temelleri ise güçlendi. Şatur ve Volhovstra, Dneproges ve Magnitka, Stalingrad ve Harkov traktör fabrikaları, Uralmaş, Turksib, Amur Konsomol ve birinci beşyıllığın birçok diğer inşacıları, sosyalist endüstrileşmede parlak sonuçlar aldılar. Tarım sosyalist temellere dayandı. Milyonlarca insan bilgi, bilim ve kültürüne kavuştu. Birlik ve beraberlik içinde, Lenin'ci fikirler, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği güçlendi ve ülkedeki tüm uluslar ve halkları arasında sarsılmaz dostluk filizlendi. (Alkışlar). Tarihsel olarak kısa bir sürede yurdumuz güçlü bir sosyalist devlete dönüştü. (Alkışlar)

"Sovyet devletinin başarıları, Sovyet iktidarını daha beşikteyken boğmaya çalışanlara rahat vermiyordu. Emperyalistlerin kampında, dünyanın ilk sosyalist ülkesine karşı yeni saldırgan eğilimler olgunlaşıyor, onu yok etmek için planlar hazırlanıyordu. O koşullarda parti, bir yandan sıkı ve ardıcıl bir barışçı dış politika izlerken, öte yandan devletin savunması için gerekenleri yorulmaz bir biçimde yerine getiriyordu.

"Ülkeyle birlikte Kızıl Ordu da büyüdü ve güçlendi. Sosyalizm kuruluşunun kazanımları temelinde, onun köklü bir yeniden örgütlenmesi ve teknik donatımı gerçekleştirildi. Personelin genel örgütsel, savaşa ve politik hazırlık düzeyi hızla yükseldi. Askersel kadroların eğitimi yetkinleşti. Sovyet savaş bilimi ve savaş sanatı daha da ilerledi. Tüm bunlar Silâhlı Kuvvetlerin savaş gücünün olağanüstü yükseltilmesini sağladı.

"Ne yazık ki tarih bize çok kısa bir barış süresi vermişti. Ülkenin savunması için saptananları yaparken herşey yolunda gitmedi. Ama gelecekteki utkumuzun temelleri, o savaş öncesi yıllarda atıldı. Ve savaş patlayınca tüm dünya o temellerin sağlamlığına inandı.

"Savaş Sovyet devleti ve onun Silâhlı Kuvvetleri, tüm Sovyet halkı için büyük bir sınav oldu. Savaşı biz istemedik ve olmaması için elimizden geleni yaptık ama onu bize dayattılar. Faşist Almanya'nın haince saldırısı Sovyet halkının barışçıl emeğine ara verdi. Yurdu, sosyalist kazanımları silâhla koruma görevi yeniden tüm yeğinliğiyle ülkenin önüne çıktı.

"Ve yeniden, iç savaş yıllarında olduğu gibi, yurdunun özgürlüğü ve bağımsızlığı için Sovyet halkının savaşımına komünistlerin sınanmış partisi önderlik etti. Politik, ekonomik ve askersel yönetimin birliği üzerine, cephe ve cephe gerisi görevlerinin ayrılmazlığı üzerine Lenin'ci öğretiyi ardıcıl izleyen parti, orduyu ve halkı birarada topladı. Faşist saldırganlara karşı savaş gerçekten Anayurt savaşı oldu. Partinin "herşey cephe için, herşey utku için!" belgisi altında, ülke birlik içinde, güçlü, savaşkan bir kampa döndü. Bütün güçleri düşmanın geri püskürtülmesi ve ezilmesi yolunda mobilize etmek üzere Devlet Savunma Komitesi oluşturuldu, başkanlığına J. V. Stalin getirildi. (Alkışlar)

"Sovyet halkı hemen hemen 1500 gün ve gece utku için savaştı. Boyutları, sertliği ve yeğinliği ile bu, tarihte görülmemiş bir savaşımdı. Yurdun özgürlüğü ve bağımsızlığı için, insanlığın geleceği için, onu faşizmin teröründen kurtarmak için savaş. Bu savaşımın sonucu savaş alanlarında olduğu kadar, fabrika ve işletmelerde, madenlerde ve ulaşım yollarında da belirlendi.

'Utkunun kazanılmasında belirleyici rolü şunlar oynadı: Ülkenin, cephenin tüm gereksinimlerini karşılayabilecek ölçüde hızla büyümüş olan ekonomik olanakları, Sovyet Silâhlı Kuvvetleri' nin savaş gücü, Sovyet insanlarının moral politik birliği, komünizm ülküsüne yürekten inancı, sosyalist yurduna sönmek bilmez sevgisi, yığınsal savaş ve emek kahramanlığı. 'Sovyet halkı — dedi L.I. Brejnev Yoldaş — savaşın çetin sınavından onurla geçti. Düşman kırıldı, geri püskürtüldü. Bizim yetkin, yiğit, bahadır halkımız, dalgalanan şanlı Lenin'ci sancağı, Büyük Oktobr'un sancağını dünya yüzünde yükseklere kaldırdı ve savaş yıllarının ateşi içinden başarıyla taşıdı...'(Alkışlar).

....

"Silâhlı Kuvvetlerimizin düşmana karşı yürüttüğü savaşlarda, pahalıya kazandığı şan hiç bir zaman sönmeyecektir. Faşist Almanya'nın ordusunu, kapitalist dünyanın bu en güçlü ordusunu ilk durduran, saldırının daha çok yayılmasına engel olan ilk o oldu. Hitler takımının ana güçlerini yok eden, Japon militaristlerine öldürücü darbeyi vuran ve İkinci Dünya Savaşı'nda utkunun kazanılmasında belirleyici rol oynayan oydu. Avrupa ve Asya'daki birçok halkı köleliktan kurtaran ve böylece enternasyonal misyonunu onurla yerine getiren hep o oldu. (Alkışlar)

"Büyük Anayurt Savaşı bir kez daha doğruladı ki, yurt adına yiğitlik, Sovyet askerlerinin savaşta eylem kuralıdır. İnsanlık ve cephede gösterdikleri yiğitlik için 11 binden fazla kişi Sovyetler Birliği Kahramanı oldu. Milyonlarca savaşçı nişanlar ve madalyalarla donatıldı. Hemen 11 bin savaş nişanı birliklerin, bölüklerin ve savaş gemilerinin sancaklarını süsledi.

"Aleksandır Matrasov ve Nikolay Kastello, Yuri Simirnof ve Aleksi Maresev, Aleksandır Pokrışkin ve İvan Kojedub, Zoyi

Arkası 7. Sayfada

Sovyetler Birliği Savunma Bakanı ve SBKP MK Politbüro üyesi Mareşal Ustinov

Büyük Oktobr Devrimi günlerinde Smolni'nin önü

Paris Komünü 107 yaşında

Tarihin ilk proletarya diktatörlüğü

Ayla Antepli

Lenin, Paris Komünü "Avrupa proletaryasına, sosyalist devrimin görevlerini somut olarak ortaya koymayı öğretti" (Toplu Yapıtlar İng. basım c.13, s.477) der. Bu sorunların en başta geleni ise hiç kuşkusuz erk sorunudur. Gerçekten de Komün'ün deneyimi, komünarların kanlarıyla yazılan destan, proletarya diktatörlüğümün gerekliliğini pratikte kanıtladı, Marksist-Leninist ideolojiyi yaşamda doğruladı. Yarım yüzyıla yaklaşan bir süre sonra silâhlı Rus proletaryasının Oktobr utkusuyla bu kavram ilk kez başarıyla pratiğe geçirildi. Dünya proletaryasının ilk vatanı kazanılmış oldu.

4 eylül 1870'de Paris emekçi halkı Cumhuriyeti ilân etti. Ancak, kurulan "Ulusal Savunma Hükümeti" finans aristokrasisinin, büyük burjuvazinin ve etkin burjuva cumhuriyetçilerinin elinde kaldı. Bu hükümet gerçek anlamıyla bir "ulusal ihanet" hükümetiydi.

Egemen sınıfların bu karşı-devrimci planı karşısında en büyük engel, Ulusal Muhafızlar örgütünde birleşmiş ve bu örgütün merkez komitesince yönetilen silâhlı Paris işçileriydi. 18 martta Thiers'in yönetimindeki "Ulusal Savunma Hükümeti", birliklerini, Ulusal Muhafızlar'ın toplarını ele geçirmek amacıyla Paris işçilerinin üzerine sürdü. Böylece tarihte ilk kez burjuva devleti, "sermayenin emrğe karşı ulusal savaş makinası" (Marks ve Engels, Paris Komünü Üzerine, İng. basım, s.70) işlevini açıkça gördü. İşçiler bu girişim karşısında "Ulusal Savunma Hükümeti"ni Paris'ten kovdular ve Komün'ü ilân ettiler.

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

18 mart tarihli manifestosunda Ulusal Muhafızlar Merkez Komitesi şöyle diyordu: "Paris proletaryası, egemen sınıfların başarısızlıkları ve ihanetleri arasında, yönetimi kendi eline alarak durumu kurtarma saatinin geldiğini anladı... yönetim mekanizmasını ele geçirerek, kendini, kendi yazgısının efendisi olarak görmenin zorunlu bir görev ve mutlak bir hak olduğunu anladı."

"Ancak", Marks'ın dediği gibi "işçi sınıfı, hazır kurulu devlet mekanizmasını ele geçirip onu kendi amaçları yolunda kullandırmakla kalamaz." (A.g.y., s.68) "...modern endüstrinin, emekle sermaye arasındaki sınıf uzlaşmazlığını geliştirmesi, genişletmesi ve yoğunlaştırmasıyla birlikte devlet gücü, giderek daha büyük ölçüde sermayenin emek üzerinde ulusal erki, toplumsal kölelik için genel bir güç, sınıf despotizminin motoru karakterini aldı" (A.g.y., s.69) Engels'in de belirttiği gibi "Daha başından Komün, bir kez erki ele geçirmiş olan işçi sınıfının eski devlet aygıtıyla işini sürdüremeyeceğini kabul etmek zorunda kaldı. Haklı zaptedilmiş tek egemenliğini yitirmemek için bu işçi sınıfı bir yandan daha önce kendisine karşı kullanılmış olan tüm eski baskı aygıtını ortadan kaldırırken, öte yandan kendi saylavlarına ve resmi görevlilerine karşı da kendini güvence altına alabilmek için, herhangi bir anda görevden el çektiribileceğini onların ayrımsız tümüne duyurmaldır." (A.g.y., s.32)

Komün ilk karanamesiyle eski orduyu kaldırıp yerine silâhlı halk gücünü getirdi. Komün'de tüm görevler genel oy, temeline dayanan seçimlerle ve herhangi bir anda görevden el çektirebilme koşuluyla dağıtılıyordu. Daha birçok özellikleriyle, Komün, yenilgiyle sonuçlanmasına karşın tarihte ilk proletarya diktatörlüğüydü. Ve kanıtladı ki "kıtada gerçek her halk devriminin ön koşulu," "askersel bürokratik makinayı elden ele geçirmek değil, ezmektir."(A.g.y., s.284)

İÇ SAVAŞ

İç ve dış gericiliğin tüm girişimleri karşısında Ulusal Muhafızlar Merkez Komitesi saldırı değil de savunma tavrında ayak diretti. 18 marttan sonra bile silâhsızlandırıp hapsetmek yerine Parisli gericilere geri çekilme olanağı verildi. Merkez Komite, Thiers'in açmış olduğu iç savaşı sürdürmede isteksizlik gösterdi. Anında Versailles'in üzerine yürümedi. Bir de üstelik 26 martta karşı-devrimcilere seçim platformundan yararlanma fırsatını verdi. (A.g.y., s.65)." Bir iç savaş başlatmama isteği budalalığıyla " diyor Marks, komün Thiers'a karşı-devrimci güçleri toparlaması için zaman verdi.

Lenin, Komün'ün Dersleri adlı yapıtında şöyle diyor: Rus proletaryası "savaşımın barışçı yöntemlerini gözardı etmemelidir — bu yöntemler onun olağan, günlük çıkarlarına hizmet eder ve devrime hazırlık döneminde gereklidir — ancak, belirli koşullarda sınıf savaşımı silâhlı çatışma ve iç savaş biçimlerini alır. Öyle zamanlar vardır ki, proletaryanın çıkarları, onun, düşmanlarını açık silâhlı çatışmalarda acımasızca yoketmesini gerekli kılar. Bu, ilk kez Komün'le Fransız proleteryasınca gösterilmiş ve Aralık ayaklanmasında Rus proletaryasınca ustaca yeniden kanıtlanmıştır" (Top. Yapıtlar, İng. basım, c.13, s.478) 1905 devrimini izleyen dönem içinde Bolşevikler, "ağır ve sistematik çalışmalarıyla yığınları daha yüksek savaş biçimlerinin — yığın eylemleri ve silâhlı iç savaş — düzeyine ulaştırmak için eğittiler" (A.g.y, s.477).

TEK DEVRİMCİ SINIF

Paris Komünü, işçi sınıfının, tek devrimci sınıf olduğunu somutta gösteren ilk devrim oldu ve bunu zengin kapitalistler dışında orta sınıflar bile kabullendiler, diyordu Marks. Orta sınıflar Napolyoncu rejim tarafından ekonomik yıkıma uğratıldılar. Komün, tüm borçları silerek onları da kurtardı. Bunlar ve aynı zamanda Komün'ün Almanya'yla savaşı utkuyla sona erdireceğine inanan yurtseverler Komün'ü desteklediler. Hatta başlangıçta, monarşinin yeniden geri getirilmesinden korkan burjuva cumhuriyetçileri de Komün'ü desteklediler. Lenin bu konuda şöyle diyor: "yalnız işçiler Komün'e sonuna dek bağlı kaldılar. Burjuva cumhuriyetçileri ve küçük burjuvazi kısa bir söre sonra ayrılıp gittiler. Birincisi (burjuva cumhuriyetçiler — A.A.) devrimci sosyalistlerden, hareketin proleter karekterinden korktu, ikincisi de Komün'ün kaçınılmaz olarak yenileceğini görünce ayrılıp gitti" (Toplu Yapıtlar, İng. basım, c.17 s.140).

Komün, köylülere devrimci utkunun onların da "tek umudu" olduğunu gösterdi. Komün'ün utkusu onları, burjuvazinin ağır vergilerinden, jandarma ve valinin zulmünden, papazın aldatmacalarından kurtaracaktı. Karşı-devrimin en büyük korkusu ise, köylülerin ayaklanıp Komün'den yana geçmesiydi. Bu nedenle de, karşı-devrim, Komün'ün yanlışlarının kazandırdığı süreden yararlanarak Paris'i kuşattılar ve Komün'le diğer bölgelerin ilişkisini kestiler. Böylece büyük toprak sahipleri, borsa cambazları, fabrika sahipleri ve küçüklü büyüklü tüm sömürücüler köylüleri ve küçük burjuvaziyi proletaryaya karşı çıkarıp Paris'in çevresinde çelik bir çember oluşturmayı başardılar.

ULUSLARARASI KARŞI-DEVRİM

Şehrin bir yarısı "Ulusal Savunma Hükümeti"nin işbirliği içinde olduğu Alman ordusunun işgali altındaydı. İç gericilik Bismarck'a, Paris'i işgal etmesi için davetiye göndermişti. Onlar, iç savaşı "işgalci ordunun kanatları altında" sürdürdüler. Tarihte ilk kez birbiriyle savaşan iki ülke burjuvazisi devrimci proletaryayı ezmek için elbirliği etmiş oldu.

Komün'ün yenilgisini izleyen kıyım Marks'ın 1. Enternasyonal'in 1870 Manifestosundaki uyarısının ne anlama geldiğini gösterdi: Proletarya artık hiçbir zaman çıkarlarını düşman sınıfların çıkarlarıyla birleştiremezdi. (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. basım, c.13, s.476). Ulusal savaşlar artık sınıf savaşını gizleme, erteleme amacından öteye gidemezdi.

YENİ AŞAMA

Komün, tarihte ilk kez olarak proleter hegemonyası, proletarya diktatörlüğü sorununu pratikte öne sürdü. Proletaryaya, devrimde iç savaşın yeri ve rolü, burjuvazinin gerici, karşı-devrimci karekteri ve burjuvaziyle proletarya arasında hiçbir ortak çıkarın söz konusu olmadığı üzerine unutulmayacak dersler kazandırdı.

Komün'ün derslerinin üzerine Büyük Oktobr Devriminin dersleri, koskoca bir sosyalist sistemin deneyimleri eklendi. Ve tüm bu dersler ve deneyimler yukarıdaki ilkelerin geçerliliğini tekrar tekrar kanıtladı. Bugün proletarya diktatörlüğünü, proletarya hegemonyasını yadsıyan revizyonistler, içi boş gerekçelerin ardında Marksizme-Leninizme karşı çıkmakla da kalmış olmuyor tarihsel gerçekleri de göz göre göre yadsımış oluyorlar.

CELLATLARIN DÖKTÜKLERİ KAN
KENDİLERİNİ BOĞACAK
BU KAN DENİZİNİN UFKUNDAN
KIZIL BİR GÜNEŞ DOĞACAK

DÜNYAYA BAKIŞ

SOSYAL-DEMOKRASİNİN "ANTİ-FAŞİSTLİĞİ"

İngiltere'de ırkçılık ve faşist ideoloji her geçen gün yayılıyor. Örneğin, Amerika'daki faşist örgütlerden Ku-Klux-Klan'ın lideri David Duke'un bundan bir hafta önce, sınırdan geçmesi yasaklandığı halde İngiltere'ye elini kolunu sallaya sallaya girmiş olması. Polisin sözde aradığı Duke, İngiltere'ye yalnız girmekle kalmadı, İngiltere'de basın kampanyası düzenledi, gazetelerde boy boy fotoğrafları çıktı, radyoda, televizyonda konuştu. Tüm bunlar iktidarda İngiliz İşçi Partisi varken oluyor.

TARİHSEL UZLAŞMA MI? ALDATMACA MI?

İtalya'da faşizm yıkıldığından beri işbaşına gelen 40. hükümet geçenlerde göreve başladı. Yeni hükümeti parlamentoda destekleyenlerin başında İtalyan Komünist Partisi geliyor.

Genel Sekreter Berlinguer'e göre İKP'nin en önemli "başarısı" hükümeti oluşturan Hristiyan Demokrat Parti'deki "tutucu" öğelerin geriletilmiş olması!... Berlinguer, İtalya'da komünistlerin de rızası alınmadan hiç kimsenin hükümet kuramayacağını yine vurguladı. Lenin, bir yapıtında "Batıda ve Amerika'da işçi sınıfından destek almayan hiçbir hükümet ayakta duramaz" der.

Ülkeyi bir uçtan öbür uca kaplayan ekonomik ve sosyal bunalımların yükünü de işçi sınıfının omuzlaması gerektiğini belirten Berlinguer, "Eğer İtalyan Komünist Partisi ulusal ve de yönetici bir güç olacaksa, ülkenin içinde bulunduğu krizden çıkması için en büyük güçlüklerin tümünü yüklenmelidir." dedi. Yaşam sürekli Leninizmi kanıtlıyor. Ama bu böylesine kanıtlamaya ne denir?

İTALYANIN EN BÜYÜK SENDİKA FEDERASYONU DSF'NDAN AYRILIYOR

5 milyona yakın üyesiyle İtalyan Genel İş Federasyonu (CGIL) İtalya'nın en büyük işçi sendikaları Federasyonu olup, yönetiminde İtalyan Komünist Partisi'nin üyeleri vardır.

Geçtiğimiz günlerde toplanan Federasyon Genel Konseyi'nde oybirliğiyle Dünya Sendikalar Federasyonundan ayrılma kararı alındı. Karar tasarısını CGIL'nin yardımcı sekreterlerinden Aldo Bonacini önerdi. Bonacini buna gerekçe olarak İtalyan sendikal hareketinin isteklerinin, ruhunun DSF'ninkilerle hiç uyuşmadığını belirtmiş.

Eh! Komünist Partisi, Marksizme-Leninizme inanmayanların bile üye alındığı bir tartışma kulübü haline gelirse o zaman ne sınıf sendikacılığı kalır ne de uluslararası işçi sınıfının sendikal hareketiyle olan güçlü bağların anlamı.

SOARES VE IMF'NİN DAYATTIKLARI

Emperyalizmin finans örgütü IMF ile anlaşmaya girmenin bir ülkeye nelere malolabileceği bugün Portekiz'de görülüyor.

IMF'nin vermeyi garanti ettiği 750 milyon dolarlık kredinin ilk 300 milyonu ABD tarafından mart başında Portekiz'e verildi. ABD heyetinin sözcüleri bunu "Portekiz'in geleceğine güven duydukları" için verdiklerini söylediler. Bu güven garantisi ise Portekiz halkının omuzlarına daha fazla yüklenip, devrimin geriye kalan kazanımlarını da elinden almaktan geçiyor.

Soares hükümetinin kalkınma stratejisi IMF kredileri ve Ortak Pazar'la birleşme hayalleri üzerine oluşturuldu. Yeni hükümet programında, emekçi halka işsizlikten, fiyat artışından ve ücret kısıtlamasından başka birşey yok. Gelgelelim büyük toprak sahiplerine ise devrimle ellerinden alınan toprakların tümü geri veriliyor. Özellikle güney Portekiz'deki kooperatifler ve kollektif çiftlikler kapatılıyor. Enddüstrinin devletleştirilen kesiminde eskiden büyük hisse sahibi olanlara devletin ödeyeceği tazminat ise 85 milyar TL (bu miktar bugün Portekiz'de tedavülde olan paradan fazladır!)

Soares, hükümet edebilmek için Caetano diktatörlüğünün önde gelen faşistlerinin önderlik ettiği Sosyal ve Demokratik Merkez Partisiyle (CDS) koalisyon kurdu. Portekiz Komünist Partisi'ne ve diğer ilerici örgütlere silahlı saldırılar düzenleyen bu partiyle elele Soares, faşist kıpırdanışlara yeşil ışık yakıyor, ülkeyi giderek daha derin sosyal bunalımlara sürüklüyor.

İnsan ister istemez Ecevit hükümetini, IMF'nin Türkiye'ye verdiği krediyi düşünüyor. Sosyal demokrasisinin çıkmazı, değişik bir sahnede olmakla birlikte, aşağı yukarı aynı nitelikteki aktörlerin oynadıkları oyunlarla sergileniyor ülkemizde.

YORUMSUZ...

Fransa'da seçimler sırasında Paris duvarlarına asılan posterlerin en çarpıcılarından biri de Fransız Komünist Partisi'ninkiydi. Posterler aynen şöyle yazıyordu: "Ne Washington, ne Brüksel, ne Bonn ne de Moskova. Fransız politikası komünist bakanlar tarafından Fransa'da yapılacak"...

"Halk utkunun yaratıcısı, Parti ise ruhudur"

Baştarafı 5. Sayfada

Kozmodemyanska, Mariya Melnikaya ve halkımızın daha birçok parlak oğulları ve kızlarının adları, büyük bir ruhun, savaşta ustalığın, utkuya sarsılmaz inancın simgesi oldu. (Alkışlar) Bu nitelikler sosyalist anayurdun askersel savunucuları için, partililer için, tüm yönleriyle bizim Sovyet yaşamımız için karakteristiktir. (Alkışlar)

"Sovyet ordusunun ve Deniz Kuvvetleri'nin gerçekleştirdiği birçok büyük stratejik operasyon tarihe savaş sanatının parlak örnekleri olarak geçti. Bunları planlayanlar ve yaşama geçirenler arasında G.K. Jukov, A.M. Vasilevski, İ.Hi Bagramyan, N.F. Vatutin, L.A. Gavarov, A.G. Galavko, A.İ. Yeremenko, İ.S. Konev, N.G. Kuznetsov, R.Y. Malinovski, K.A. Meretskov, K.C. Maskalenko, F.S. Aktyabırski, I.E. Petrov, K. K. Rokosovski, F.I. Tolbukin, I.D. Çernyahovski, V.I. Çuykov ve daha birçokları gibi yetenekli generaller ve kumandanlar vardır. (Alkışlar)

"Savaş yıllarında politik görevliler, ideolojik savaşçılar, Sovyet askerlerinin esin kaynağıydılar. Onlar askerleri ideolojik olarak donattılar, askerlerin içindeki büyük anayurda sevgi duygusunu daha da güçlendirdiler, utkuya inancı pekiştirdiler ve yiğitliklerin esin kaynağı oldular. Onların ana silâhı, partiye kopmaz bağlılık ve savaşta kişisel örneklikti.

"Parti Merkez Komitesi'nin kararıyla, MK üyeleri, bölge komitesi sekreterleri, örgütsel ve yığınsal-politik çalışmada deneyimi çok, partinin önde gelen diğer yöneticileri askersel önderlik işine getirildiler. Leonid İliç Brejnev Yoldaş da bunların arasındaydı. (Alkışlar)

"SSCB Yüce Sovyeti Prezidyumu'nun, SBKP MK Genel Sekreteri, SSCB Yüce Sovyeti Prezidyumu başkanı, Sovyet Savunmasının başkanı Mareşal Leonid İliç Brejnev yoldaşa 'utku' nişanı verme kararını ordu ve deniz kuvvetlerindeki askerler büyük bir kıvanç ve coşkuyla karşıladılar. (Sürekli alkışlar)

"Savaşa katılanlara ülkemizde özel bir ilgi vardır. Ve bu kutlama gününde, ordunun ve deniz kuvvetlerinin saflarında hizmeti sürdürenlere, ve komünist kuruculuğun çeşitli kesimlerinde emek harcayanlara yada hakkettikleri bir dinlenme içinde olanlara parti, halk sesleniyor: Siz görevinizi hakkıyla yerine getirdiniz ve tüm halkın büyük saygısını kazandınız! Size iyi sağlık ve mutluluklar— bizim sevgili savaşçılarımız! (Sürekli alkışlar)

Anti-Hitler koalisyon devletlerinin bizimle yandaş halkların ve orduların, işgal altındaki Avrupa ülkelerindeki gerillalar ve direniş hareketlerine katılanların da düşmana karşı utkunun kazanılmasında katkıları büyüktür.

"Bugün, ..., onlara savaşkan selâmlarımızı gönderiyoruz. İnanıyoruz ki bu ortak savaşta dökülen kan, savaş yıllarında birlikte yitirilenler ve çekilen sıkıntılar, faşizme karşı kazanılan utkunun genel olarak herkeste yarattığı kıvanç unutulmamıştır ve hiç bir zaman da unutulmayacaktır. (Alkışlar)

"Yoldaşlar,

"Silâhlı Kuvvetlerimizin tüm gelişmesi, onun tüm önde gelen utkuları, Komünist Partisi'nin akıllı yöneticiliğiyle ayrılmaz biçimde bağlıdır. Büyük Anayurt Savaşı yıllarında, o gerçekten savaşan bir parti, Merkez Komitesi de, ülkenin ve Silâhlı Kuvvetlerin en yüksek politik ve stratejik yönetimini yürüten savaş kurmayı oldu. Merkez Komite'nin yarısından çoğu cephe ordularında yer alıyordu. Savaşın sonuna doğru her dört Sovyet askerinden biri ya parti üyesi ya da üyeliğe adaydı. Komünistler korkusuzluk ve yiğitlik örneğiydiler. Saldırıya ilk onlar atıldılar, yığınlara yolumuzun haklı olduğuna en derin inancı taşıdılar. Halk utkunun yaratıcısı, parti ise ruhudur. Büyük Anayurt Savaşı'nın cephelerinde üç milyon yiğit komünist şehit düştü. Ve aynı sürede, beş milyon Sovyet yurtseveri parti saflarına girdi.

"Büyük Anayurt Savaşı'nda Sovyet halkının utkusu evrensel-tarihsel önem taşır. İnsanlığın savaş sonrası gelişmesine, yer kürenin bütün köşelerindeki milyonlarca insanın yaşamına utkunun büyük etkisi oldu. Utku SSCB'nin otoritesini ve uluslararası konumunu daha da güçlendirdi, barış, demokrasi ve sosyalizm güçlerinin büyümesi için elverişli yeni olanaklar açtı. Utku, Lenin'in, Sovyetler Cumhuriyeti düşman güçlerin tüm saldırılarına dayanacak ve "uluslararası sosyalizmin meşalesi ve tüm emekçi yığınlar önünde örnek olarak sapasağlam dikilecektir" yolundaki öngörüsünü inandırıcı bir biçimde doğruladı.

"Aynı zamanda utkumuz emperyalist gericiliğe güçlü bir uyarıdır. Geçen bir savaşın sonuçlarına yeniden el atmaya çabalayan, ateşle oynamayı seven herkese tarihin ciddi bir dersidir. (Alkışlar)

"Çin yönetimi de dünya gericiliğiyle aynı davranıyor. Her türlü yolu deneyerek halklar arasında hoşnutsuzluk ve güvensizlik körüklüyorlar, çılgınca bir anti-Sovyet propaganda yürütüyorlar, sosyalist ülkelerin tüm barış girişimlerine körü körüne karşı çıkıyor ve daha da öte, anti-Sovyet birleşik cephe çağrıları yapıyorlar.

"İyi anlaşıla ki Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler, nerede olursa olsun gerici güçlerin savaş kışkırtmalarını ve silâhlanmalarını görmezlikten gelemez. Halklarımız barış için çok yüksek fiyat ödedi. Ve bizim için yurdumuzu, sosyalizmin kazanımlarını güvence altında tutmaktan daha önemli bir sorun yoktur. (Alkışlar)

"Aynı zamanda, kimse bizim barışseverliğimizi zayıflık sanmasın. Kimse bizi, kanatlı roketler, nötron bombası ve o tür yeni yığınsal kırım silâhlarıyla korkutmaya kalkışmasın. Yeri gelmişken belirtelim ki bizi korkutmak anlamsız ve umutsuz bir iştir. Ülkemizin ekonomisi, bilim ve teknolojisi, dost olmayan çevrelerin yapmaya girişecekleri her türlü silâhı üretmeyi güvence altına alacak durumdadır. Aynı zamanda, modern askersel teknikleri yaratmada büyük olanaklara sahip olmasına karşın, Sovyetler Birliği askersel teknik alanda yarışma yoluna girmek istemediğini defalarca belirtti. Bu çok tehlikeli yoldur. Silâhlanmada üstünlük sağlamak değil, onu kısmak, askersel çatışmaları azaltmak — işte politikamız budur. (Sürekli alkışlar)

"Sovyet devleti barıştan yana durmuş ve durmaktadır. Ama eğer kendisi için bir tehlike ortaya çıkarsa, eğer durum zorlarsa, o zaman Silâhlı Kuvvetler Sovyet halkının barışçıl emeğini, sosyalizmin kazanımlarını koruma görevini onurla yerine getirecektir. (Sürekli alkışlar)

"Yoldaşlar,

"Ülkenin savunmasını güçlendirirken, Komünist Partisi sosyalist anayurdun savunusu üzerine V.İ. Lenin'in öğretisini ardıcıl izliyor...

"Barışçıl politikanın ve uluslararası ilişkilerin büyük ve karmaşık temel sorunlarından, partimiz, günümüzün ana sorunu olarak barış-savaş sorununu belirlemiştir...

"SBKP, devrimin, ancak kendini savunursa, utkusunu pekiştirebileceğine ilişkin Lenin'ci koşulu ardıcıl olarak izliyor.

...

"Parti, ekonomik, bilimsel-teknik, moral-politik ve askersel potansiyelin, devletin savunma gücünü oluşturan temel öğeler olarak diyalektik birliğine ilişkin Lenin'ci buyruğu sıkıca izliyor. Bu birlik günümüz koşullarında daha da sıkılaştı ve çok yönlüleşti...

"Devletimizin ve onun Silâhlı Kuvvetleri'nin tüm tarihi, askersel kuruculukta Komünist Partisi'nin belirleyici rolüne ilişkin Lenin'ci yargıyı inandırıcı bir biçimde doğruladı.

...

"Sosyalist Anayurdun korunması, Sovyetler Birliği Anayasası'nda devletin en önemli işlevi ve tüm halkın sorunu olarak belirlenmiştir. Sovyet devleti ve halkımız, yurdun savunmasının tüm yanlarıyla güçlenmesi ve güvenliğinin sağlanması için durmadan çalışıyorlar...

"Yoldaşlar,

"Ülkemiz Büyük Oktobr'un yedinci onyılına girdi. Büyük bir yaratıcı güç ve yaratıcı enerjiyle dolu, Sovyet halkı geleceğe güvenle bakıyor. Sınanmış öncüsü — Lenin'in partisi çevresinde sıkıca kenetlenmiş kutsal ereğine — komünizme gidiyor.

"Bu büyük ereğe ulaşabilmemiz için bize barış gerek. 'Halklara barış' — daha Sovyet iktidarının ilk başlangıcında Lenin'in çağrısı buydu.

"O Oktobr günlerinden bu yana yetmiş yıldır ülkemiz ardıcıl ve yorulmaz bir biçimde haklı bir barış için, halkların güvenliği için savaşıyor. Sosyalist devlete özgü ilkeli, onurlu ve haklı bir politika izliyor.

"SBKP'nin ve Sovyet devletinin Lenin'ci dış politikasının son yıllarda kazandığı başarılar gerçekten tarihsel önem taşıyor. SSCB, öteki sosyalist ülkeler ve tüm dünya ilerici güçlerinin çıkışlarıyla soğuk savaş kışkırtıcıları gerilemek zorunda kaldı. Uluslararası gerginliklerin yumuşaması günümüzde gerçekleşmeye başladı. Barış içinde birarada yaşama ilkesi, değişik toplumsal düzenli devletler arasında kendini açıkça gösteriyor. Nükleer savaş çekincesi uzaklaştırıldı.

"Burada 'Ordu, Hava Kuvvetleri ve Donanma'ya Yardım için Gönüllüler Örgütü'nü içten sözcüklerle belirtmek gerekir. Bu örgüt gerekli ve faydalı savunma kitle çalışmasını yönetmektedir. Şu anda her üç yeni erden biri ordu ve halk ekonomisi için gerekli profesyonel eğitimini bu örgütte almaktadır. Bu örgüt bizim güvenilir yedeğimiz ve yardımcımızdır...

"Tüm ilerici insanlık, Sovyet devletinin ekonomik ve savunma potansiyalinde, halkların güvenliği için gerici, emperyalist güçlerin saldırgan amaçlarına karşı güvenilir bir destek bulmaktadır. SSCB'nin savunma potansiyeli, Dünya Sosyalist Sistemi'nin konumlarını güçlendirmek; sosyalizmin ve komünizmin kurulması için elverişli koşulları oluşturuyor.

"... 60 yılın deneyimi, halka ve parti yönetimine kopmaz bağlarla bağlı olan Sovyet ordusunun, Oktobr'ın kazanımlarının sadık bir bekçisi olduğunu gösterdi, gösteriyor. Yine bu deneyim, Komünist Partisi'nin askersel alandaki politikasının, zamanın sınavını başarıyla geçtiğini göstermektedir...

"Silâhlı Kuvvetlerimiz yalnızca askersel ustalığın kazanıldığı değil, aynı zamanda ideolojik ve fiziksel eğitimin, disiplinin ve örgütlülüğün öğrenildiği bir okuldur... Sosyalist enternasyonalizmin canlı bir ifadesidir.

...

"Tarihin tüm akışı boyunca, sömürü devletlerinin orduları bir baskı ve saldırı aracı olarak kullanıldı, hâlâ da kullanılıyor. Fakat sosyalizm koşullarında ordu tarihte ilk kez halkın çıkarlarının savunucusu oldu. Saldırgan güçleri gemleyen, dünyada barışı koruyan en güçlü araç oldu.

"Değerli Yoldaşlar,

"Son 60 yıl içinde Silâhlı Kuvvetlerimiz şanlı bir yol almıştır. Bu yol zor sınavlarla, büyük utkularla dolu oldu. Ordumuz sürekli gelişti ve güçlendi. Bugün Sovyet Silâhlı Kuvvetleri güçlü bir askersel bütündür. Ordu ve Donanma'daki askerler Komünist Partisi'nin ve Anayurda sonsuz bağlılığın çevresinde sımsıkı kenetlenmişlerdir.

...

"Ordu ve Donanmamız, Sovyet halkının emeğinin kazanımı Anayurdu, gözbebekleri gibi koruyorlar. Saldırgan güçlerin entrikalarına, devletimizin komünizm yolunda tarihsel ilerleyişine müdahalelerine karşı uyanık bekliyorlar.

— Yaşasın tüm utkularımızın esinlendiricisi ve örgütçüsü — Şanlı Komünist Partisi!

— Yaşasın komünizm kurucusu Sovyet halkı!

— Yaşasın dünya barışının kalesi, Büyük Oktobr'ın yurdunun güvenilir bekçisi Sovyet Silâhlı Kuvvetleri!

İlk uyarı!

Baştarafı 1. Sayfada

çatıyor. Halkımız bunu bir kenara yazdı.

Hükümetin tavrı tekelcilerin hoşuna gitti. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Genel Başkanı Halit Narin'in şu sözleri özellikle dikkat çekicidir. "Sayın Ecevit'in Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin başkanı olarak yaptığı konuşma, millî menfaatler açısından gayet açıktır. Ecevit, hükümetlerin genel grev tehdidi altında, millî menfaatlere uymayan, günlük yaşamı tehdit eden ve özgürlükleri kısıtlayan hareketlere müsamaha edilmeyeceğini hükümet başkanı olarak söylemiştir. (Politika. 24 Mart 1978)

Öte yandan, tüm ilerici, demokratik örgütler ve kuruluşlar genel grevi desteklediklerini açıkladılar. Ecevit hükümetinin eyleme karşı düşmanca, saldırgan tavrını kınadılar. DİSK'e bağlı sendikaların yönetim kurullarının Gönen'deki ortak toplantısı sonucunda yapılan açıklamada işçi sınıfının, faşizme ve sömürüye karşı savaş kararlılığı vurgulandı. Onu bu savaştan alıkoyma girişimlerine karşı amansız bir savaş verileceği belirtildi: "Gerçek etkisini, faşist odakların ve destekçilerinin tepkisinde ölçtüğümüz 20 mart "Faşizme ihtar" eylemi, işçi sınıfının dünya görüşü sosyalizmden ışık almıştır. DİSK yöneticileri ve DİSK üyesi sendikaların yürütme kurulları olarak, gerçek bir anti-faşist mücadelenin, sosyalist dünya görüşü doğrultusunda kitlesel eylemler ile olacağına inanıyoruz. Bu konuda tarihsel deneyler, bizim inançlarımız: doğruluyor. Yine tarihsel deneylerden biliyoruz ki, sosyal-demokrat görüş, faşizme karşı yeterli ve etkin mücadele veremez. Biz. Türkiye işçi sınıfının en dinamik sendikal örgütünün yöneticileri olarak, faşizme içtenlikle karşı olan sosyal-demokratlara da gerçek bir anti-faşist mücadelenin nasıl olacağını inatla ve kararlılıkla öğretmeye devam edeceğiz.

...

"Faşizme karşı mücadele, faşizmin kökü kazınıncaya, kaynağı kuruyuncaya kadar DİSK'in gündeminden indirilmeyecektir..." (Politika. 27 Mart 1978)

Son genel grev, faşizme karşı savaşın, hükümetin kararnameleriyle sınırlı kalmayacağını dosta düşmana bir kez daha gösterdi. İlerici güçlerin, demokrasiden yana güçlerin iki yüzlü sağ sosyal-demokrat yöneticilerin değil, işçi sınıfının peşinden yürüdüğünü, yürüyeceğini gösterdi. Halkın dilinç düzeyini, savaş azmini bir üst düzeye çıkardı.

Haydi yeni yeni yığınsal, militan eylemlere!

Faşizmi kahretmek, sömürünün kökünü kazımak için ileri! ●

Barış savaşımı

Baştarafı 2. Sayfada

vaşımın utkusu için nereden gelirse gelsin şövenizme karşı ödünsüz tavır almak gerekiyor. Kimileri barış meleği gibi ortada dolaşıyorlar, büyük sözler ediyorlar, iş Kıbrıs'a geldi mi "ordu adadan çıksın" demeye dilleri varmıyor. O zaman "melek" yüzler şeytanlaşıveriyor. Böyleleri gerçek barışseverlerin yürüttükleri demokratik, anti-emperyalist özlü savaşımın içini boşaltıyorlar. En başta barış savaşçılarına gölge düşürüyorlar. Bunların barış savaşımında yerleri yoktur. Ve böylelerini barış savaşımından "kaçırmamak" için ödün vermek de barışçı güçleri nicel olarak güçlendiriyor gibi görünse de, nitel olarak zayıflatır.

Ülkemizdeki barış savaşımı son yıllarda hızla güçlendi. Ve bugün Avrupa'da geniş saygınlığı olan bir hareket oldu. Bu gerçek Akdeniz Barış Konferansı'nda da, Barış Derneği'nin kongresinde de, dünya barış güçlerinin önde gelenlerinin övgü dolu sözlerinde de yansıdı. Gerçekten de Türkiye barış hareketi somutta sergiledi ki, barış savaşımının da militan, savaşkan bir özü vardır. Barış güçleri genel demokratik savaşımın kopmaz parçasıdır. Sovyetlerle dostluk, işçi sınıfıyla sıkı bağlılık, anti-emperyalist tutum ve şövenizme ödünsüzlük. — Türkiye barış hareketi bu bayrak altında gelişiyor, bunun için güçleniyor.

"Özgürlük Yolu" neyin peşinde

Baştarafı 2. Sayfada

Genel Sekreteri İ. Bilen'e saldırıp ne elde etmek istiyorsunuz?

Aslında siz, TÖB-DER yöneticiliğinde bazı TSİP'lilerle sarmaş dolaş olmaya başladığınızdan bu yana sorumsuzluğun dozunu oldukça arttırdınız. TSİP size, dükkânında "Kürt Bürosu" kurmanıza da olanak tanımışken neden kapaklanmadınız? Yok aradığınız başka birşey ise, onlarda "re-organizasyon" oyunları da vardı. Yolunuzu çizmekte özgürdünüz.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen'in çeşitli kezler üstüste belirttiği, vurguladığı gibi bu parti kış uykusunda çoktan uyanmıştır. Bunun anlamı açıktır. Parti burjuva, küçük burjuva aydınlarıyla tıka basa dolduruldukça, oportünistinin, likidatörünün eline kalmıştı. Bugün ise işler tersine döndü. Küçük burjuva sosyalistlerimiz işte buna dayanamıyorlar. TİP ve TSİP yöneticilerini — bu arada "Özgürlük Yolu"cularını işte bu nokta deliediyor.

Bir de TKP'nin Konya Konferansı'na dil uzatıyorsunuz! Kürt halkının savaşımı, yazgısı üzerine tarihsel kararların alındığı bu Konferans'a çamur atmaya kalkışmayın. Bu Konferans'da ulusların kendi yazgılarını kendilerinin çizmesi hakkı açıkça ortaya konmuştur. Sorun, yaşama sokulmuştur. TKP'nin Sesi Kürtçe yayın yapıyor. Kürt komünistler, Türkiye Kürdistanı'nda özverili çalışmalar yürütüyorlar. Ve sallanan sizin yaldızlı "taht"ınızdır. Bunu da biliyorsunuz.

Fare olmadan çuval delmeye kalkmaktan vazgeçmek, sizin elinizde olan birşey. Yolunuzu kendiniz seçeceksiniz.

UDC ve sosyal

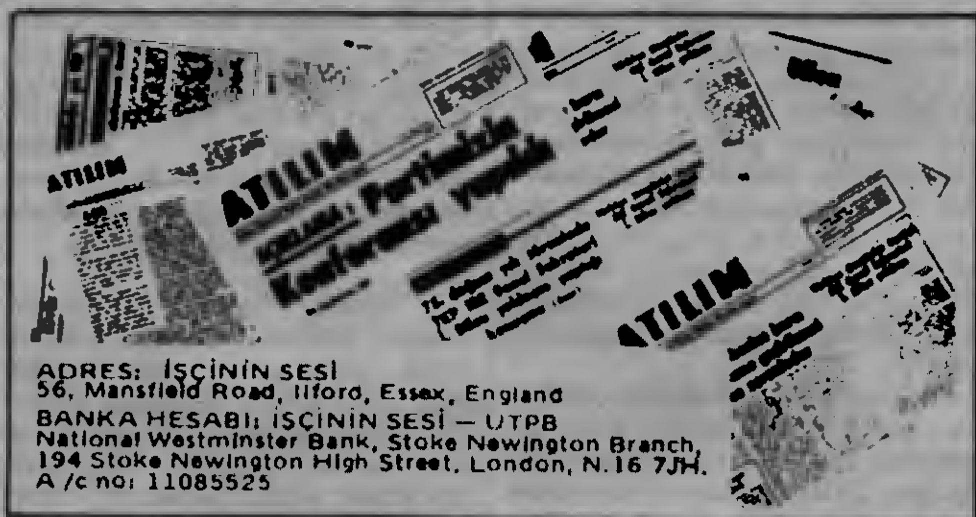
Baştarafı 2. Sayfada

de somutlaşıyor. Ve yükselen eylemler, bu eylemlere komünist, sosyalist, CHP'li, radikal çeşitli politik görüşleri benimsemiş geniş yığınların katılması UDC'yi giderek daha da güçlendiriyor. CHP üst yönetiminin peşindeki yığınlar işçi sınıfına, UDC'ye kayıyor. Bu, devrimci durumun toplumsal diyalektiğinin yansısı, işçi sınıfının, onun partisi TKP'nin Lenin'ci politikasının bir sonucudur. Devrimci yığınsal savaşımdan, proleter savaş yöntemlerinden bir adım bile geri atmadan ileri!

ATILIM'a bağış yap!

Atılım'a bağış gönüllüdür ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için gönüllü olduğu kadar zorunludur

İşçinin Sesi olarak açtığımız "*Atılım'a bağış yap!*" kampanyası büyük bir ilgiyle karşılandı. Kampanyamıza yurdumuzun dört bir köşesinden, Avrupa'dan, İngiltere'den bağışlar gelmeye başladı. Kampanyamızın daha başlangıçta bu denli ilgiyle karşılanması kuşkusuz TKP'nin, *Atılım'ın* gittikçe artan etkinliğinin, saygınlığının bir sonucudur.

ADRES: İŞÇİNİN SESİ
56, Mansfield Road, Ilford, Essex, England
BANKA HESABI: İŞÇİNİN SESİ — UTPB
National Westminster Bank, Stoke Newington Branch,
194 Stoke Newington High Street, London, N.16 7JH.
A/c no: 11085525

Atılım işçilerin, emekçilerin, devrimcilerin gazetesi. Bizim gazetemiz. Faşizme, emperyalizme, kapitalizme karşı savaşta, oportünizme maoizme karşı savaşta bayrağımız. *Atılım* bize devrim savaşımızda Leninci doğru yolu gösteriyor.

Yurdumuzda devrim dalgası kabarıyor. TKP bu kavgada, kaptan köprüsünde Bilen yoldaş, ustalıkla, tam yol ilerliyor. Devrim dalgası yığınları ayağa kaldırmış. Devrimci özveri yüksek. Devrimci özverimizi son kuruşumuza kadar *Atılım'a* akıtalım! Kurtuluş yolunu *Atılım* gösteriyor! Gazetemizi yığınsallaştıralım!

Yurdumuzdaki devrimci durum bizden yığınsal bir gazete istiyor. Bu bizim devrime borcumuzdur. Yığınların devrimci özverisine dayanan kampanyamız yine devrimci-yaratıcı yöntemlerle sürecektir. "*Atılım'a bağış yap!*" kampanyası için yığınsal, yaratıcı eylemler düzenlemek gerekiyor.

TKP'yi yasaklayan, yığınlardan saklamaya çalışan burjuvazi elbet bu kampanyaya da set çekmeye çabalayacaktır. Devrimcilere, ilericilere, kampanyaya katılan militanlara baskı terör uygulamaya çalışacaktır. Bu teröre en iyi yanıt daha da yığınsal bir kampanya olacaktır.

Bu kampanya burjuva kuyrukçuluğuyla, ödünlerle varlıklarını sürdüren legalistlere, sağ oportünistlere de şamar gibi inecektir.

Kampanyaya yığınsal katılalım! Devrimci özveriyle yaptığımız bağışları devrimci yaratıcılıkla *İşçinin Sesi'ne* ulaştıralım! Burjuvaziye kaptırmadan, Avrupa'daki tanıdıklar yoluyla, yurt dışına gidenlerle gönderelim! Yaratıcı yöntemler bulalım. *Atılım'ımıza* bağışlarımızı ulaştıralım. unutmayalım, *Atılım'a* bağış gönüllüdür, ama ilericiler, devrimciler, yurtseverler için zorunludur. •

Bağış listesi

İTİB Londra seminerlerinde toplananlar	61.84
Birmingham-Londra yürüyüşüne katılanlar	64.00
MTİB seminerlerine katılanlar	21.00
"İşçinin Sesi" yayın işçileri	30.00
"Turkey Today" yayın işçileri	21.25
LTİB seminerlerinde toplananlar	14.00
YTİB seminerlerinde toplananlar	14.00
EMTİB seminerlerinde toplananlar	10.60
Bir öğrenci arkadaş	1.00
Bir işçi arkadaş	2.00
Kıbrıslı bir arkadaş	5.00
Türkiye'den bir okurumuz	(100TL.)2.00
İTÖF'lü bir grup arkadaş	4.05
Atılım'a bağış için kitap satışından gelen	5.00
Geçen sayımızdaki toplam	255.74
EMTİB seminerlerinde toplananlar	17.00
"Turkey Today" yayın işçileri	5.00
"İşçinin Sesi" yayın işçileri	3.50
YTİB seminerlerinde toplananlar	22.15
Priory Halk eğitim merkezi öğrencilerinden	3.00
	306.39

Garners Lokantalarında grev

Londra'nın çeşitli yörelerindeki Garners Steak House işyerlerinde, TGWU (Ulaştırma ve Genel İş Sendikası) tarafından sürdürülen grev 5. haftasına ulaştı. Patron 20 işyerinden 15'ini kapatarak 84 işçiyi işten attı. İşçiler sendikanın patron tarafından tanınması ve sendikal haklarını elde edebilme yolunda direnişlerini sürdürüyorlar. Açık kalan işyerleri önünde grev gözcülüğü yapıyorlar.

İTİB, başından beri bu greve destek verdi, grevci işçilerin yanında yer aldı. 50 kişiye varan gruplarla grev yerlerine giderek, grev gözcülüğü yaptı. Birlikte "Savaşacağız, kazanacağız", "Bütün ülkelerin işçileri birleşin" belgilerini haykırdı. Devrimci marşlar söyledi. Piccadily ve çevresi bu marşlar ve belgilerle çınladı.

İTİB'in de katılımıyla böylesi coşkulu ve direngen biçimde süren grev kamuoyunda geniş bir ilgi ve destek yarattı. Bunun üzerine ITV televizyon ekibi 26 şubat sabahı grev gözcülerinin filmini çekti. Grev komitesiyle aynı gün öğleden sonra sendika binasında bir röportaj yaptı. Röportaj sırasında bir İTİB üyesi İTİB'in grevi destekleme ve dayanışma eylemlerini örnekler vererek açıkladı. Grevin başarıya ulaşması için tüm yabancı işçilerin birlik olarak omuz omuza savaşmasının gereğini vurguladı. Ayrıca diğer ilerici örgüt ve kuruluşları da grevi desteklemeye çağırdı. Program 11 martta televizyonda gösterildi.

İTİB İngiltere'deki işçilerin eylemlerinde, grevlerinde her zaman aktif destek vermiş, katılmıştır. Militanları böylesi savaşlarda pişerek gelişmektedir. •

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Yaşasın Türk ve Kürt gençliğinin birliği

Ben Kürdistan'dan bir ilerici yurtsever olarak bunu size yazıyorum. Türkiye Kürdistan'ındaki Kürt gençleri "gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur" belgisinden hareket ediyor. Bunun için işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleri korkuya kapılmaktadırlar. Biliyoruz ki devlet bir sınıfın diğer sınıflar üzerindeki baskı aracıdır. Kısaca egemen sınıfın baskı aracıdır. Silâhlı polis de bunun parçasıdır.

Biz İlerici Yurtsever Gençlik gazetesi satarken polis, arkadaşımızı yakaladı ve karakola götürmeye çalıştı. O anda onun elindeki İlerici Yurtsever Gençlik gazetelerini aldım. Polis bu kez onu bırakıp beni yakaladı ve 1. Şube'ye götürdü. Yapılan aramada üzerimde Kürtçe marşlar buldular ve dayak attılar bana. 24 saat küçük bir göz odada tuttular. Polis İlerici Yurtsever gazetesinin yasak olmadığını bilmiyor mu? Biliyor, ama amaç bellidir. Amaç, İGD'li Kürt gençlerine baskı yapmaktır.

Polisin de, sapık akımların da bütün engellemelerine karşın Türkiye Kürdistanı'nda İYG gazetesini satacağız. Hiçbir güç İGD'nin Kürt gençler arasında gelişmesini engelleyemez. MİT İGD'ye ajan provokatör sokmaya çalışıyor. Ancak İGD'li arkadaşların kararlı, disiplinli çalışmalarıyla tüm oyunlar boşa çıkarılmaktadır, çıkarılacaktır.

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yaşasın Türk ve Kürt gençliğinin birliği!

Yaşasın canımız kanımız örgütümüz İGD!

Ulusal baskıya son! Ulusai baskıya karşı savaş!

A.Ö. Diyarbakır

Weri geli dost u nas'an

Wein geli dost u nasan
Bıgrın werin tevr u dasan
Em tev herin ser qısas'an

Ez karkerem tu cotkarı
Em bıbin yek kı bı me kari

Werin geli dost u nas'an
Bıgrın weing tevr u das'an
Em tev herin ser qısas'an

Partiyame re bervane
Karker u gundi bırane

Wein geli dost u nas'an
Em tev herin tevr u das'an
em tev herin ser qısas'an

Partiyame re pervane
Karker u gundi bırane

Wein geli dost u nas'an
Bıgrın werin tevr u das'an
Em tev herin ser qısas'an

E. Bıradost

Mektup

Haber verin Bilen Yoldaş'a!
Karayılanlardan, Şahibeylerden selâm var ona.
Yirmide hayata girdin
Suphi'yle bağrını açtın
Nazım'larla dolum taştın
Bu örgütlü savaşımı sen başlattın
Yirmi iki'de yasaklandın
Çekildin illegale,
Ardından geldi zor yıllar
Ve 73'te haykırdın. "ATILIM"
Toplandın 77'de o güzelim Konyam'da
Çizdin savaş yolumuzu,
Kutladın 57. doğuşunu
Ben de kutladım, kendi kendime
Okuyarak Üstüngel'in yolunu
Girdik 78'e, yeniden bilendik! Burjuvaziye inat
Vermeye hazırız canımızı
Kıracağız özgürlüğe vurulan zincirleri
Ve sana söz veriyor Türkiye İşçi Sınıfı
Birlikte kutlayacağız bu sene 1 Mayıs'ı
Ve ben genç bir emekçi,
Önümde beyaz bir burjuva duvarı
Elimde kızıl renkli boya kutusu
Dilimde Parti Marşı
Yazıyorum fırçamla,
"İŞÇİ SINIFININ PARTİSİNE ÖZGÜRLÜK"

Ömer Faruk
G.Antep

İŞÇİNİN SESİ'nin bu sayısı 14.000 adet basılmıştır

YTİB'in Maden-İş'e mesaji

Maden-İş sendikasının MESS'i dize getirmesi ve 8 aydır süren toplu grevi utkuyla sonuçlandırmasından sonra, İTİB üyesi Yorkshire Türkiyeli İlericiler Birliği aşağıdaki mesajı Maden-İş'e göndermiştir.

Değerli Dostlar,

Emperyalizmi, yerli yabancı tekelleri, burjuvaziyi ve ajanlarını canevinden vuran, Türkiye işçi hareketi tarihinin önemli olaylarından olan grevinizin utkuyla sonuçlandığını duyduk. Sınıf sendikacılığı bayrağını yükseklerde tutan, ulusal bağımsızlık, ileri demokrasi ve sosyalizm savaşımında işçi sınıfımızın öncü ve yönetici rolünü pekiştiren Maden-İş'li yiğit öncü işçileri kutlarız.

Sosyalizme açılan ileri demokratik düzeni devrim yoluyla kurma savaşımımızda yeni utkular için yoldaşça selâmlarımızla!

Yorkshire Türkiyeli İlericiler Birliği

Kuzey bölgesi 1 Mayıs komitesi kuruldu

İngiltere'deki Türkiyeli işçiler. ilericiler, devrimciler 1 Mayıs hazırlık çalışmalarını her geçen gün yoğunlaştırıyorlar. Son olarak Leeds Türkiyeli Öğrenciler Derneği, Manchester Üniversitesi Türk Öğrenci Derneği, Lancashire Türkiyeli İlericiler Birliği, Manchester Halkçı-Devrimciler Birliği ve Yorkshire Türkiyeli İlericiler Birliği, Kuzey Bölgesi 1 Mayıs Komitesi'ni kurdular. Komite'nin 20 mart tarihli kuruluş duyurusunda şöyle deniyor:

"Dünya işçi ve emekçilerinin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'da Londra'da bir yürüyüş yapılacaktır. Bu eyleme en geniş katılımı sağlamak amacıyla İngiltere kuzey bölgesindeki, aşağıda adları bulunan örgütlerce bir komite kurulmuştur.

"1 Mayıs, ülkemizde faşizme, emperyalizme ve sömürüye karşı ilerici yurtsever güçlerin eylem ve savaş birliğinin güçlendirilmesinde bir adımdır.

"Yaşasın 1 Mayıs!

"Haydi hep birlikte 1 Mayıs'a!"

İŞÇİNİN SESİ . . . 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi . . . İngiltere Türkiyeli İlericiler Birliği
Yazışma Adresi . . . 56 Mansfield Rd., Ilford, Essex, England
Masrafı 15p . . . Yıllık Abone £6 (sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı . . . Anvil Printers Ltd (T.U.)